

**Beretning til statsrevisorerne
om**

**AF's inddragelse af andre aktører
i beskæftigelsesindsatsen**

**April 2006
RB A101/06**

Rigsrevisionen

Indholdsfortegnelse

	Side
I. Undersøgelsens resultater.....	5
II. Baggrund, formål og afgrænsning.....	10
A. Baggrund.....	10
B. Formål og afgrænsning	14
III. Udlicitering af særlige målgrupper til andre aktører	17
A. Særlige målgrupper af ledige hos andre aktører	18
IV. Andre aktørers incitament til at få de ledige i job	25
A. Resultatafhængig betaling	27
B. Betingelserne for udbetaling af resultatafhængig betaling	28
C. Forholdet mellem de forskellige bonusgivende resultater.....	33
V. AF's opfølgning på andre aktørers beskæftigelsesindsats	36
A. AF's opfølgning på de udbudte opgaver	38
B. AF's opfølgning på effekten af andre aktørers indsats.....	43

Rigsrevisionen afgiver denne beretning til statsrevisorerne i henhold til § 17, stk. 2, i rigsrevisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 3 af 7. januar 1997. Beretningen vedrører finanslovens § 17. Beskæftigelsesministeriet.

Beretning om AF's inddragelse af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen

I. Undersøgelsens resultater

1. Denne beretning handler om Beskæftigelsesministeriets – i praksis Arbejdsformidlingens (AF) – udlicitering af beskæftigelsesaktiviteter til en række private og halvoffentlige virksomheder, under ét benævnt *andre aktører*.

2. I efteråret 2002 indgik et stort flertal af Folketingets partier et politisk forlig om en aftale på beskæftigelsesområdet, kaldet "Flere i arbejde" (FIA-aftalen). FIA-aftalen blev udmøntet i lovgivning, der trådte i kraft den 1. januar 2003.

Et væsentligt element i udmøntningen af aftalen er, at andre aktører, såsom private konsulentfirmaer, a-kasser, fagforeninger, oplysningsforbund og uddannelsesinstitutioner mv., i langt højere grad end hidtil skulle inddrages i beskæftigelsesindsatsen. Inddragelsen af andre aktører skulle ske ved udlicitering af opgaver under iagttagelse af de almindelige regler om offentlige udbud og efterfølgende bindende kontraktindgåelse mellem AF og vedkommende aktør.

Baggrunden for inddragelsen af andre aktører var, at man fra politisk hold var nået til den erkendelse, at AF aldrig alene ville kunne opnå fuld indsigt i hele det varierede danske arbejdsmarked, og at det derfor var nødvendigt i langt større omfang at inddrage andre aktører, som havde speciale i de rigtige tilbud til *særlige* grupper af ledige. *Særlige* grupper af ledige er kendetegnet ved, at de pågældende ledige har et arbejdsmarkedspolitisk problem, der kan udgøre en barriere for deres jobmuligheder, fx deres alder, etnicitet eller faggruppe.

For at sikre at andre aktører havde det nødvendige fokus på effekter og resultater, blev det fastsat i loven, at andre aktører som hovedregel skulle aflønnes på grundlag af de opnåede resultater. Betingelsen for udbetaling af resultatafhængig betaling skulle som udgangspunkt være, at den ledige, som var henvist til anden aktør, var kommet i et varigt, ordinært job (dvs. ustøttet job) og fortsat var ansat i en periode efter forløbets afslutning.

3. Rigsrevisionen har taget Beskæftigelsesministeriets og AF's inddragelse af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen op til vurdering, fordi en omfattende udlicitering af AF's opgaver i sig selv er en nydannelse, og fordi andre aktører i løbet af kort tid er blevet inddraget i betydeligt omfang.

Undersøgelsen vedrører AF's inddragelse af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen for *forsikrede* ledige. De kommunale myndigheder kan imidlertid også anvende andre aktører, og fremover skal AF og de kommunale beskæftigelsesenheder arbejde tæt sammen som led i kommunalreformen, der træder i kraft den 1. januar 2007. Det er således Rigsrevisionens vurdering, at den nye struktur på beskæftigelsesområdet kan resultere i en øget anvendelse af andre aktører i forhold til *ikke-forsikrede* ledige i kommunalt regi.

Undersøgelsen vedrører perioden 1. januar 2003 - 1. oktober 2005. Rigsrevisionen har gennemgået alle de udbud, der har ført til kontraktindgåelse mellem AF og andre aktører i denne periode.

4. Beskæftigelsesministeren fremlagde i sommeren 2005 en handlingsplan for AF's fremtidige brug af andre aktører. Handlingsplanen blev formuleret på baggrund af de hidtidige erfaringer med inddragelsen af andre aktører, herunder en landsdækkende evaluering i 2004. Formålet med handlingsplanen er ifølge ministeriet at forbedre og målrette brugen af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen. Handlingsplanen indeholder en række initiativer, der skal iværksættes i løbet af efteråret 2005 og 2006. Initiativerne har derfor ikke haft betydning for Rigsrevisionens undersøgelse af den nævnte periode, det være sig med hensyn til udbud, betalingsmodeller, resultatopfølgning eller andet. Først i løbet af 2006 vil der blive gennemført udbud efter de nye rammer.

5. Undersøgelsen besvarer følgende spørgsmål:

- Inddrager AF målrettet andre aktører i beskæftigelsesindsatsen for særlige målgrupper af ledige?
- Giver AF andre aktører et tilstrækkeligt stærkt incitament til at få de ledige i varigt, ordinært job så hurtigt og direkte som muligt?
- Er AF's opfølgning på andre aktørers beskæftigelsesindsats tilfredsstillende?

Undersøgelsens resultater

Det er Rigsrevisionens samlede vurdering, at Beskæftigelsesministeriets og AF's inddragelse af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen i for høj grad har fået karakter af en generel ordning. Rigsrevisionen finder, at Beskæftigelsesministeriet og AF ikke tilstrækkeligt målrettet har anvendt andre aktører til at få særlige målgrupper af ledige i ordinært job.

Beskæftigelsesministeriet har flere gange præciseret over for AF, at andre aktører skal anvendes i forhold til særlige målgrupper, og har i juli 2005 udarbejdet en handlingsplan med initiativer, der efter ministeriets opfattelse skal sikre, at andre aktører fremover vil blive anvendt mere målrettet. Der vil blive gennemført udbud efter ministeriets nye retningslinjer i løbet af 2006.

Denne samlede vurdering er baseret på følgende:

AF har ikke tilstrækkeligt målrettet inddraget andre aktører i beskæftigelsesindsatsen for særlige målgrupper af ledige.

- AF skal gennem udlicitering inddrage andre aktører, der besidder specifikke kompetencer i forhold til særlige målgrupper af ledige på arbejdsmarkedet. Udliciteringen skal tilvejebringe grundlaget for, at aktørerne kan levere de rigtige tilbud til særlige målgrupper af ledige. AF har i 24 af de 40 gennemførte udbud udliciteret særlige målgrupper til andre aktører. Men AF har i 7 udbud både udliciteret særlige målgrupper og én eller flere målgrupper af ledige, som ikke kan karakteriseres som særlige, og i 9 udbud alene udliciteret målgrupper, der ikke er særlige.
- Hver 3. af alle forsikrede ledige bliver henvist til andre aktører. For at sikre en betydelig inddragelse af andre aktører er der i AF-regionernes resultatkontrakter fastsat mål for, hvor mange ledige der årligt skal henvises til andre aktører. Høje måltal har betydet, at ønsket om en betydelig inddragelse af andre aktører i nogle tilfælde har fået for stor vægt på bekostning af den målrettede anvendelse af aktørerne. Rigsrevisionen finder, at Beskæftigelsesministeriet ved fastsættelsen af fremtidige måltal skal tage højde for kravet om, at udliciteringen kun skal omfatte særlige målgrupper.
- Beskæftigelsesministeriet har i 2003, 2004 og senest i en handlingsplan fra juli 2005 udmeldt, at AF kun kan udlicitere ledige til andre aktører, når det kan begrundes i et arbejdsmarkedspolitisk problem. Ministeriet har endvidere i handlingsplanen præciseret, at fremtidigt udbudsmateriale, kontrakter mv. skal indeholde en præcis afgrænsning af de målgrupper, der henvises til andre aktører, samt at det tydeligt skal fremgå, hvilke problemer der skal løses for at få de ledige i beskæftigelse.

AF har ikke givet andre aktører et tilstrækkeligt stærkt incitament til at få de ledige i varigt, ordinært job så hurtigt og direkte som muligt.

- Anvendelsen af andre aktører skal som hovedregel baseres på resultatafhængig betaling. Undersøgelsen har vist, at AF i overvejende grad anvender resultatafhængig betaling, men at AF i 8 af de i alt 40 gennemførte udbud slet ikke anvender resultatafhængig betaling.
- Den resultatafhængige betaling skal som udgangspunkt udløses på grundlag af, at den ledige har været i et varigt, ordinært job i en vis periode. Undersøgelsen har vist, at AF altid giver resultatafhængig betaling for ordinært job, men også, at AF meget ofte giver resultatafhængig betaling for andre resultater. Kun i 3 udbud udløses der udelukkende resultatafhængig betaling for ordinært job. I halvdelen af de gennemførte udbud udløses der resultatafhængig betaling for både ordinært job, ordinær uddannelse, ansættelse som voksenlærling samt løntilskudsansættelse.
- Beskæftigelsesministeriet har i sin udbudsvejledning anført, at den resultatafhængige betaling for ordinært job bør være større end for andre resultater. Undersøgelsen har vist, at der ofte er andre resultater, som giver en resultatafhængig betaling af samme størrelse som for ordinært job, og at betalingen kun sjældent er mindre end halvdelen af betalingen for ordinært job. Efter Rigsrevisionens opfattelse kan dette reducere aktørernes økonomiske incitament til at få de ledige i varigt, ordinært job så hurtigt og direkte som muligt.
- AF yder i flere tilfælde resultatafhængig betaling til anden aktør uden krav om, at den bonusgivende aktivitet skal have haft en vis varighed.
- Fra AF-region til AF-region er der meget betydelig variation i, hvor stor en bonus det samme resultat udløser, også i forhold til de samme målgrupper. Undersøgelsen har bl.a. vist, at der i et enkelt tilfælde er et spænd i bonusstørrelsen fra 6.000 kr. til 60.000 kr. for samme målgruppe. Efter Rigsrevisionens opfattelse bør den resultatafhængige betaling have en sådan størrelse, at det er økonomisk attraktivt for anden aktør at skabe resultater, men den bør omvendt ikke være større, end at betalingen kan dække aktørens omkostninger samt en rimelig avance.
- Beskæftigelsesministeriet har for at gøre aflønningen af andre aktører mere ensartet i slutningen af 2005 udarbejdet én fælles betalingsmodel, der skal tages i brug ved kommende udbud i 2006. Fremover skal betalingen af aktørerne bestå af et driftstilskud på 25 % og en resultatafhængig betaling på 75 %, og den resultatafhængige

betaling udløses først, når den ledige har været i den bonusgivende aktivitet i 13 ud af 26 uger. Ordinær uddannelse og ansættelse som voksenlærling giver samme resultatbetaling som ordinært job, mens privat løntilskud udløser halv bonus. AF skal på baggrund af den konkrete målgruppe afgøre, hvilke af de nævnte resultater der skal udløse bonus.

- Rigsrevisionen anbefaler, at Beskæftigelsesministeriet opdaterer sin udbudsvejledning, så den afspejler initiativerne i ministeriets handlingsplan fra juli 2005.

AF's opfølgning på andre aktørers beskæftigelsesindsats er på centrale områder ikke tilfredsstillende. AF opgør ikke, i hvilket omfang aktørerne får de ledige i ordinært job.

- Alle ledige skal deltage i et kontaktførelse gennem hele deres ledighedsperiode med personlig kontakt til AF eller anden aktør mindst hver 3. måned. Undersøgelsen har vist, at AF ikke har fulgt op på, om andre aktører rettidigt har afholdt kontaktsamtaler med de ledige. Rigsrevisionen finder, at dette ikke er tilfredsstillende, da rettidig afholdelse af kontaktsamtaler er et centralt element i den beskæftigelsesindsats, som andre aktører skal varetage.
- Beskæftigelseslovgivningen stiller krav om, hvornår og hvor hyppigt den ledige skal aktiveres. AF har siden 2004 fulgt op på, om de ledige, der er henvist til andre aktører, får deres aktiveringstilbud til tiden. Undersøgelsen har vist, at der er stor forskel på aktørernes rettidighed i aktiveringen af de ledige. Rigsrevisionen finder, at AF bør reagere med konsekvens over for de aktører, der ikke aktiverer de ledige til tiden.
- AF bruger betydelige ressourcer på afregningen med andre aktører, ikke mindst fordi der er mange fejl i de fakturaer, der fremsendes fra aktørerne.
- Selv om AF løbende afregner den resultatafhængige betaling med andre aktører, opgør AF ikke, hvorvidt aflønningen er opnået via ordinært job eller andre bonusgivende resultater (fx uddannelse), som andre aktører præsterer. Rigsrevisionen finder, at dette ikke er tilfredsstillende. Efter Rigsrevisionens opfattelse burde AF siden ordningens start i 2003 systematisk have fulgt op på de enkelte aktørers evne til at få de ledige i ordinært job.
- Beskæftigelsesministeriet har oplyst, at det, bl.a. under de årlige kontraktforhandlinger mellem Arbejdsmarkedsstyrelsen og AF-regionerne, løbende er meldt ud, at AF-regionerne skal følge op på resultater og effekter hos andre aktører. Først i resultatkontrakten for 2005 mellem Beskæftigelsesministeriets departement og Arbejdsmarkedsstyrelsen blev der indført krav om, at AF-regionerne

løbende skal følge op på resultater og effekter af indsatsen hos andre aktører. På baggrund heraf blev kravet om opfølgning præciseret i styrelsens resultatkontrakter med AF-regionerne i 2005. Selv om nogle af AF-regionerne siden starten af 2004 har foretaget enkeltstående opgørelser af effekten af andre aktørers indsats, er alle AF-regionerne først i løbet af 2005 begyndt at følge systematisk op på resultaterne og effekten.

- Beskæftigelsesministeriet har i slutningen af 2005 taget initiativer med henblik på, at AF fremover kan foretage en ensartet opfølgning på andre aktørers resultater og herunder dokumentere de enkelte aktørers konkrete resultater. Endvidere har den nye fælles betalingsmodel ifølge ministeriet bl.a. til formål at reducere den administrative belastning af AF og andre aktører.

II. Baggrund, formål og afgrænsning

A. Baggrund

6. Denne beretning handler om Beskæftigelsesministeriets – i praksis Arbejdsformidlingens (AF) – udlicitering af beskæftigelsesaktiviteter til en række private og halvoffentlige aktører, under et benævnt *andre aktører*.

Aftalen ”Flere i arbejde”

7. I efteråret 2002 indgik et stort flertal af Folketingets partier et politisk forlig om en aftale på beskæftigelsesområdet, kaldet ”Flere i arbejde” (FIA-aftalen). Det overordnede mål med FIA-aftalen er, at beskæftigelsen skal øges med 87.000 personer frem til 2010, hvoraf de 20.000 skal komme fra et fald i ledigheden, mens resten skal komme fra en forøgelse af arbejdsstyrken. Det bærende element i aftalen er, at den enkelte ledige skal i centrum, og at beskæftigelsesindsatsen skal være bestemt af den lediges individuelle behov. Vejen tilbage til arbejdsmarkedet skal være den kortest mulige.

8. Et væsentligt element i aftalen og den nye beskæftigelsespolitik er, at *andre aktører*, såsom private konsulentfirmaer, a-kasser, fagforeninger, oplysningsforbund og uddannelsesinstitutioner mv., i langt højere grad end hidtil skal inddrages i beskæftigelsesindsatsen for både forsikrede og ikke-forsikrede ledige. Kommunerne og AF har også tidli-

gere – i mindre omfang – anvendt private aktører til begrænsede opgaver, men det nye er, at andre aktører fremover skal kunne inddrages i hele den beskæftigelsespolitiske indsats, både kontakten med den ledige, gennemførelse af aktiveringstilbud og formidling af job. Andre aktører skal således kunne inddrages i sammenhængende forløb, hvor kontaktforløb, aktiveringstilbud og formidling integreres, og det er direkte nævnt i aftalen, at andre aktører skal anvendes i betydeligt omfang.

Kun rene myndighedsopgaver, såsom afgørelsessager med virkning for de ledige, behandling af klager etc., kan ifølge loven ikke lægges ud til andre aktører, men skal fortsat varetages af kommunerne og AF.

9. Baggrunden for inddragelsen af andre aktører var erkendelsen fra politisk hold af, at AF aldrig alene ville kunne opnå fuld indsigt i hele det varierede danske arbejdsmarked med kendskab til alle typer ledige job og målgrupper af ledige til at kunne foretage en effektiv matchning af de ledige og job i virksomhederne. Derfor fandt Folketinget det nødvendigt i langt større omfang at inddrage andre aktører – små og store – med speciale i de rigtige tilbud til særlige grupper af ledige. Fra politisk hold forventede man, at de aktører, der skulle inddrages i beskæftigelsesindsatsen for at få de ledige i job, havde en viden og en række kompetencer, som AF ikke var i besiddelse af.

Som udgangspunkt skulle der ikke lægges begrænsninger på de former for aktiviteter, som andre aktører kunne varetage, fx med hensyn til varighed, indhold og pris. Intentionen var, at indsatsen skulle tilpasses den lediges individuelle resurser og behov, og at der var et klart og målrettet *jobsigte* med anden aktørs indsats.

For at få et bredt spektrum af aktører på banen til at løse de meget forskelligartede beskæftigelsesmæssige opgaver blev der i den politiske aftale lagt vægt på, at andre aktører skulle have metode- og valgfrihed ved udførelsen. Inddragelsen af andre aktører skulle ske i overensstemmelse med de almindelige regler om offentligt udbud for at sikre en lige og fair konkurrence samt give udbyderen (AF og kommunerne) et bedre overblik over pris og kvalitet på markedet.

10. Ved aflønning af andre aktører skal der som hovedregel bruges resultatafhængig betaling. Formålet hermed er at få sat større fokus på aktørernes *effekter* og *resultater* end på volumen i indsatsen. Betingelsen for udbetaling af resultatafhængig løn skal som udgangspunkt være, at den ledige, som er henvist til anden aktør, er kommet i *varigt, ordinært job* (dvs. understøttet job) og fortsat er det *i en periode* efter løbets afslutning.

For at sikre at andre aktører i betydeligt omfang inddrages i beskæftigelsesindsatsen, skal der opstilles mål for omfanget af inddragelsen. Målfastsættelsen indgår som led i de årlige kontraktforhandlinger mellem de regionale arbejdsmarkedsråd og Arbejdsmarkedsstyrelsen og fremgår af de enkelte AF-regioners resultatkontrakter.

Lovgivning og bevillinger

11. Forligspartierne var enige om, at den samlede FIA-aftale skulle udmøntes ved lovgivning. Første fase, omfattende AF og de forsikrede ledige, trådte i kraft den 1. januar 2003, mens anden fase, omfattende kommunerne og de ikke-forsikrede ledige, trådte i kraft den 1. juli 2003. Beskæftigelsesreformen som helhed er nu udmøntet i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (lov nr. 419 af 10. juni 2003 med senere ændringer) og lov om ansvaret for og styringen af en aktiv beskæftigelsesindsats (lov nr. 416 af 10. juni 2003 med senere ændringer) samt tilhørende bekendtgørelser. Disse 2 love er begge trådt i kraft den 1. juli 2003. Lovene omtales i det følgende som beskæftigelseslovgivningen.

12. Intentionerne i FIA-aftalen genfindes i lovgivningen og i lovbemærkningerne. I lovbemærkningerne er det nævnt, at der ikke afsættes en selvstændig økonomisk ramme til betaling af andre aktører, idet AF skal afholde alle udgifter til køb af forløb og enkeltstående ydelser hos andre aktører inden for AF's ramme på finansloven til drift af aktivering mv.

De statslige bevillinger til anvendelsen af andre aktører er opført på finansloven under konto §17.46.11. Driftsudgifter ved aktivering af forsikrede ledige – underkonto 17.46.11.20. Andre aktører. Det fremgår af anmærkningerne til hovedkontoen, at budgetteringen på underkontoniveau er vejledende, hvilket særligt skal ses i lyset af den øgede inddragelse af andre aktører. Dette betyder dog ikke,

at den enkelte AF-region frit kan anvende midler på denne konto til køb hos andre aktører. Ifølge anmærkningerne til finansloven sker budget- og planlægningsproceduren i den enkelte region gennem indgåelse af resultatkontrakter, der bl.a. skal sikre, at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med de udmeldte prioriteringer, mål og resultatkrav. I praksis påser Arbejdsmarkedsstyrelsen i forbindelse med indgåelsen af kontrakterne, at der sker en samlet bevillingsoverholdelse, hvilket understøttes af en kvartalsvis opfølgning på resultatkontrakterne i form af rammeredegørelser og en helårsopfølgning.

AF's udgifter til *styring* og administration af andre aktører afholdes af AF's egen driftsbevilling på konto § 17.45.01. Den statslige arbejdsformidling. Udgifterne hertil er anslået på baggrund af en årlig resurseundersøgelse, hvor alle AF-medarbejdere i en 3-ugers periode opgør fordelingen af deres arbejdstid på forskellige aktiviteter. AF's opgaver i forbindelse med styringen mv. af andre aktører omfatter bl.a. udbudsforretninger, herunder indgåelse af ramme- og delaftaler, henvisning af ledige til andre aktører, kvalitetssikring, afregning af ydelserne med andre aktører etc.

Den samlede nettoudgiftsbevilling for 2005 til AF udgjorde 822,3 mio. kr.

Tabel 1. AF's driftsudgifter til køb af ydelser hos andre aktører samt anslåede udgifter til styring og administration af andre aktører (regnskabstal)

	Regnskab		
	2003	2004	2005
	----- Mio. kr. -----		
AF's driftsudgifter til andre aktører	348,0	561,9	627,5
AF's udgifter til styring og administration af andre aktører (anslået)	39,7	48,5	48,3
Statens samlede udgifter til andre aktører	387,7	610,4	675,8
Kilde: Statsregnskabet for finansåret 2003 og 2004, AF's årsrapport for 2003 og 2004 samt Arbejdsmarkedsstyrelsens oplysninger.			

13. Det fremgår af **tabel 1**, at AF's driftsudgifter til andre aktører er steget fra 348,0 mio. kr. i 2003 til 627,5 mio. kr. i 2005. AF's (anslåede) udgifter til styring og administration af andre aktører var på 39,7 mio. kr. i 2003 og er steget til godt 48 mio. kr. i 2004 og 2005. AF anvendte i 2005 i alt 675,8 mio. kr. til driften og styringen af andre aktører mod 387,7 mio. kr. i 2003 og 610,4 mio. kr. i 2004.

14. I 2004 og 2005 blev ca. $\frac{1}{3}$ af alle forsikrede ledige henvist til andre aktører. Ifølge Beskæftigelsesministeriets notat ”Serviceeftersyn – Flere i Arbejde – Status for inddragelsen af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen” fra efteråret 2005 var der pr. 1. marts 2005 indgået 360 aftaler mellem AF og andre aktører, fordelt på 220 aftaler med private firmaer, 44 med faglige aktører (fagforeninger/a-kasser), 59 med uddannelsesinstitutioner og resten med konsortier samt andre typer aktører. Andelen af private firmaer udgjorde ifølge ministeriet i starten ca. halvdelen af de anvendte aktører mod ca. $\frac{2}{3}$ i 2005. Tendensen er, at de private firmaer overtager en stadig større del af markedet.

B. Formål og afgrænsning

15. Rigsrevisionen har undersøgt AF’s inddragelse af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen primært af følgende årsager:

For det første er udliciteringen af så vidtgående opgaver inden for beskæftigelsesindsatsen til private aktører i sig selv en nydannelse.

For det andet var der lige fra starten tale om, at andre aktører skulle anvendes i betydeligt omfang, og statens udgifter i forbindelse med andre aktører har da også gennem hele perioden været stigende og androg i 2005 675,8 mio. kr.

For det tredje har aktørerne tæt kontakt med et stort antal borgere på et område, hvor de lediges kontakt tidligere næsten udelukkende var med AF. Det skal i den forbindelse nævnes, at AF i 2004 henviste 161.000, eller $\frac{1}{3}$ af de i alt 482.000 forsikrede ledige, til andre aktører.

For det fjerde må udgiftsområdet betragtes som risikofyldt, fordi inddragelsen af andre aktører er lagt ud til decentral forvaltning hos de 14 AF-regioner, der har fået meget frie beføjelser på området. I praksis har det vist sig, at regionerne har administreret og anvendt andre aktører på forskellig vis og i meget forskelligt omfang. Brugen af udbud er i sig selv ganske risikobetonet, da udbudsforretningerne ofte sætter rammerne for inddragelsen af andre aktører flere år ud i fremtiden. Beskæftigelsesministeriet har hertil bemærket, at det har været et politisk ønske at etablere et marked med andre aktører med de risici, dette indebærer.

16. Endelig bliver der etableret en helt ny struktur på beskæftigelsesområdet, som et led i kommunalreformen, der træder i kraft den 1. januar 2007. Dette indebærer bl.a. oprettelse af fælles jobcentre (et i hver kommune), hvor AF og de kommunale beskæftigelsesenheder skal arbejde tæt sammen. Jobcentrene skal fremover stå for beskæftigelsesindsatsen for *alle* borgere og virksomheder, og intentionen er at skabe en bedre koordinering af indsatsen for den enkelte ledige og en forbedret service for virksomhederne i nærmiljøet.

Det er Rigsrevisionens forventning, at det forestående nære samarbejde mellem stat og kommune på beskæftigelsesområdet samlet set kan resultere i en øget anvendelse af andre aktører. Hvis denne forventning holder stik, vil der være behov for en koordineret, målrettet anvendelse af andre aktører i den samlede beskæftigelsesindsats. Ikke mindst blandt de ikke-forsikrede ledige, der fortsat vil høre under kommunerne, er der store grupper, som kan kræve en særlig indsats at få ud på arbejdsmarkedet.

Det skal nævnes, at Beskæftigelsesministeriet allerede har taget en række initiativer med henblik på at sikre en målrettet brug af andre aktører i det kommende beskæftigelsesystem, bl.a. vedrørende fastsættelse af regler om jobcentrenes anvendelse af og samarbejde med andre aktører.

17. Undersøgelsens overordnede formål er at vurdere AF's inddragelse af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen. Dette gøres ved at besvare følgende spørgsmål:

- Inddrager AF målrettet andre aktører i beskæftigelsesindsatsen for særlige målgrupper af ledige?
- Giver AF andre aktører et tilstrækkeligt stærkt incitament til at få de ledige i varigt, ordinært job så hurtigt og direkte som muligt?
- Er AF's opfølgning på andre aktørers beskæftigelsesindsats tilfredsstillende?

18. De 2 beskæftigelseslove gælder for både forsikrede og ikke-forsikrede ledige. AF har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen for forsikrede ledige (a-kassemedlemmer), mens kommunerne har ansvaret for de ikke-forsikrede ledige.

Både de statslige og de kommunale myndigheder kan anvende andre aktører, men hvor der på det statslige område er fastsat konkrete måltal for inddragelsen af andre aktører i de enkelte AF-regioner, er kommunerne frit stillet med hensyn til, om de vil anvende andre aktører eller ej. Det har indtil videre betydet, at kommunerne kun har inddraget andre aktører i begrænset omfang. Hertil kommer, at staten kun afholder direkte udgifter i forhold til de forsikrede ledige.

Undersøgelsen er afgrænset til det statslige område og omfatter således kun AF's inddragelse af andre aktører i forhold til *forsikrede* ledige.

19. Undersøgelsen vedrører perioden fra 1. januar 2003, hvor lovgivningen vedrørende inddragelsen af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen for forsikrede ledige trådte i kraft, til 1. oktober 2005.

20. Arbejdsmarkedsstyrelsen iværksatte i efteråret 2003 en landsdækkende erfaringsopsamling vedrørende inddragelsen af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen, og rapporten fra det private konsulentfirma fra oktober 2004 viste, at der både var gode og dårlige erfaringer med anvendelsen af aktørerne. Rapportens anbefalinger lå bl.a. til grund for, at styrelsen i juli 2005 lancerede en handlingsplan med henblik på at forbedre anvendelsen af andre aktører. Handlingsplanen indeholder en række initiativer vedrørende målrettet brug af andre aktører i forhold til ledige med særlige behov, overvejelser om betalingsmodel og fremtidig resultatopfølgning. Initiativerne skal iværksættes i løbet af efteråret 2005 og 2006 og har derfor ikke haft betydning for AF's inddragelse af andre aktører i den undersøgte periode. Først i løbet af 2006 vil der blive gennemført udbud efter de nye rammer.

21. Rigsrevisionen har foretaget interview og sagsgennemgang i 6 AF-regioner. Herudover har Rigsrevisionen gennemgået alle 14 AF-regioners i alt 40 udbud af opgaver til andre aktører, som har ført til kontraktindgåelse med andre aktører, samt en række af de kontrakter, der er indgået med aktørerne på baggrund af de gennemførte udbud (se **boks 1**). Rigsrevisionen har endvidere haft møder med et mindre antal aktører.

Boks 1
AF's udbud

AF's inddragelse af andre aktører sker i overensstemmelse med de almindelige udbudsregler. Efter gennemførelsen af de enkelte udbud indgår AF rammeaftaler med de aktører, der på baggrund af deres tilbud er blevet udvalgt. Rammeaftalerne giver AF mulighed for i en given periode at indgå egentlige kontrakter med de udvalgte aktører. Rammeaftalerne har ofte en varighed på 1 år med mulighed for forlængelse i op til 2 gange 1 år. AF har typisk benyttet denne mulighed, så rammeaftalerne samlet bliver brugt i 3 år. Dette indebærer, at de gennemførte udbud som oftest fører til indgåelse af kontrakter mellem de enkelte AF-regioner og andre aktører over en 3-årig periode.

Såvel rammeaftalerne som de indgåede kontrakter modsvarer indholdet i de gennemførte udbud. Dele af undersøgelsen er derfor baseret på udbudsmateriale fra de i alt 40 udbud, som landets 14 AF-regioner har gennemført i 2003-2005, da materialet afspejler indholdet i de mange kontrakter, som AF har indgået med andre aktører.

22. Beretningen har i udkast været forelagt Beskæftigelsesministeriet, og ministeriets bemærkninger er i videst muligt omfang indarbejdet i beretningen.

III. Udlicitering af særlige målgrupper til andre aktører

Rigsrevisionens bemærkninger

AF har ikke tilstrækkeligt målrettet inddraget andre aktører i beskæftigelsesindsatsen for særlige målgrupper af ledige.

Denne vurdering er baseret på:

- AF skal gennem udlicitering inddrage andre aktører, der besidder specifikke kompetencer i forhold til særlige målgrupper af ledige på arbejdsmarkedet. Udliciteringen skal tilvejebringe grundlaget for, at aktørerne kan levere de rigtige tilbud til særlige målgrupper af ledige. AF har i 24 af de 40 gennemførte udbud udliciteret særlige målgrupper til andre aktører. Men AF har i 7 udbud både udliciteret særlige målgrupper og én eller flere målgrupper af ledige, som ikke kan karakteriseres som særlige, og i 9 udbud alene udliciteret målgrupper, der ikke er særlige.
- Hver 3. af alle forsikrede ledige bliver henvist til andre aktører. For at sikre en betydelig inddragelse af andre aktører er der i AF-regionernes resultatkontrakter fastsat mål for, hvor mange ledige der årligt skal henvises til andre aktører. Høje måltal har betydet, at ønsket om en betydelig inddragelse af andre aktører i nogle tilfælde har fået for stor vægt på bekostning af den målrettede anvendelse af aktørerne. Rigsrevisionen finder, at Beskæftigelsesministeriet ved fastsættelsen af fremtidige måltal

skal tage højde for kravet om, at udliciteringen kun skal omfatte særlige målgrupper.

- Beskæftigelsesministeriet har i 2003, 2004 og senest i en handlingsplan fra juli 2005 udmeldt, at AF kun kan udlicitere ledige til andre aktører, når det kan begrundes i et arbejdsmarkedspolitisk problem. Ministeriet har endvidere i handlingsplanen præciseret, at fremtidigt udbudsmateriale, kontrakter mv. skal indeholde en præcis afgrænsning af de målgrupper, der henvises til andre aktører, samt at det tydeligt skal fremgå, hvilke problemer der skal løses for at få de ledige i beskæftigelse.

23. AF inddrager andre aktører ved at udbyde opgaver, og udbuddene skal tilvejebringe grundlaget for, at andre aktører kan levere de rigtige tilbud til særlige målgrupper.

Rigsrevisionen har derfor undersøgt, om AF har udbudt særlige målgrupper af ledige til andre aktører.

A. Særlige målgrupper af ledige hos andre aktører

24. For at vurdere om AF har udbudt *særlige* målgrupper af ledige til andre aktører, har Rigsrevisionen undersøgt 2 forhold.

Først har Rigsrevisionen gennemgået alle de 40 udbud, AF har gennemført, og for hvert udbud vurderet, om der er tale om særlige målgrupper.

Da det fremgår af beskæftigelseslovgivningen, at der for at sikre en betydelig inddragelse af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen skal fastsættes måltal for, hvor mange ledige AF skal henvise til andre aktører om året, har Rigsrevisionen endvidere undersøgt, hvilke måltal der er fastsat for de enkelte AF-regioner, og hvor mange ledige regionerne faktisk har henvist til andre aktører. Formålet hermed er at vurdere, om omfanget af AF's inddragelse af andre aktører er foreneligt med kravet om, at andre aktører skal inddrages i forhold til *særlige* målgrupper af ledige.

Udliciterede målgrupper

25. Beskæftigelseslovgivningen definerer ikke nærmere, hvad der forstås ved *særlige* målgrupper. De regionale arbejdsmarkedsråd skal tilrettelægge den arbejdsmarkedspolitiske indsats på grundlag af de lokale arbejdsmarkedsforhold og herunder fastlægge, hvilke målgrupper af ledige der skal udbydes til andre aktører.

Arbejdsmarkedsstyrelsen præciserede imidlertid i foråret 2003 over for AF-regionerne, at AF's udbud altid skal tage udgangspunkt i arbejdsmarkedspolitiske problemstillinger, og at AF skal definere de målgrupper, der udliciteres, så aktører med specialiseret viden og kompetence i relation til disse grupper kan målrette deres tilbud.

26. Rigsrevisionen har ved vurderingen af de udliciterede målgrupper lagt til grund, at målgrupperne er *særlige*, hvis de ledige er berørt af en arbejdsmarkedspolitisk problemstilling, der kan udgøre en barriere for deres jobmuligheder. Arbejdsmarkedspolitiske problemstillinger kan fx være, at den udbudte målgruppe søger job inden for særlige brancher eller tilhører bestemte faggrupper. De lediges alder, etnicitet, ledighedsanciennitet samt kvalifikationer kan ligeledes udgøre barrierer i forhold til jobmulighederne. Det er i denne sammenhæng vigtigt at pointere, at særlige målgrupper ikke – beskæftigelsespolitisk set – behøver at være svage, men at de som gruppe betraget har særlige problemer med at få job. Der kan fx meget vel være tale om grupper af højtuddannede ledige med betydelige kompetencer.

Rigsrevisionen har endvidere lagt til grund, at målgrupperne skal være præciseret og afgrænset i udbuddene, så aktørerne kan målrette deres tilbud i forhold hertil. Dette skal samtidig skabe gennemsigtighed og lige vilkår i udbudsprocessen, ligesom det i driftsfasen skal gøre det klart for både AF og andre aktører, hvilke ledige der er omfattet af det enkelte udbud.

27. Undersøgelsen viser, at der er stor variation i, hvilke målgrupper de enkelte AF-regioner har udliciteret. Med udgangspunkt i de udbudte målgrupper kan AF's udbud overordnet set inddeles i 3 kategorier. Det drejer sig om udbud, hvor

- AF udelukkende har udbudt "særlige" målgrupper
- AF både har udbudt "særlige" målgrupper og målgrupper, der ikke er "særlige"
- AF kun har udbudt målgrupper, der ikke er "særlige".

28. Eksempler på målgrupper i de 3 kategorier af udbud er beskrevet i **boks 2**.

Boks 2

Eksempler på målgrupper i de 3 kategorier af udbud

Udbud, hvor AF kun har udbudt særlige målgrupper

- I et udbud har en AF-region udbudt målgruppen kortuddannede ledige og yderligere inddelt målgruppen i følgende brancher: industri, handel og en gros, transportområdet, landbrug og gartneri, social- og sundhedsområdet samt bygge- og anlægsområdet. Alle disse målgrupper er særlige, da det er kortuddannede, som søger job inden for specifikke brancher.
- I et andet udbud har en AF-region udbudt en række vidt forskellige målgrupper, der alle er særlige, fx: ledige med anden etnisk baggrund end dansk med sprogproblemer, ældre ledere samt højere funktionærer, ældre ledige (over 50 år) med ensidig erhvervs erfaring samt ledige sælgere. Disse målgrupper er alle særlige, da de har forskellige arbejdsmarkedspolitiske problemstillinger.

Udbud, hvor AF både har udbudt særlige målgrupper og målgrupper, der ikke er særlige

- En AF-region har i samme udbud udbudt en særlig målgruppe ved at udbyde målgruppen "Dagpengemodtagere fra 30 år og frem med forhøjet risiko for langvarig ledighed", men har samtidig også udbudt målgrupperne "Dagpengemodtagere under 30 år" samt "Dagpengemodtagere fra 30 år og frem med lav risiko for langvarig ledighed". De 2 sidstnævnte målgrupper er ikke særlige, da de ikke har problemer ud over ledighed.
- En anden AF-region har udbudt følgende 5 målgrupper: 1) Generelle målgrupper uden problemer ud over ledighed, 2) Tidligere ledere, selvstændige, iværksættere, højere funktionærer, it-personer, 3) Seniorer, 4) Ledige med anden etnisk baggrund, 5) Svagtstillede ledige. I dette udbud er målgruppen "Generelle målgrupper uden problemer ud over ledighed" ikke særlig, da den netop ikke er kendetegnet ved at have problemer ud over ledighed.

Udbud, hvor AF ikke har udbudt særlige målgrupper

- I et udbud har en AF-region anført, at målgruppen for udbuddet "primært er personer, der har været ledige i ca. 3 måneder, men i mindre omfang kan der være tale om personer, der har længere ledighed. Med det store antal personer, som skal visiteres til andre aktører, må det forventes, at der bliver tale om en meget bred målgruppe. En meget stor del af målgruppen vil omhandle personer, som AF ved visitationssamtalen vil betragte som umiddelbart formidlingsparate". Denne målgruppe kan ikke karakteriseres som særlig, idet den både er meget bred, og de ledige betragtes som umiddelbart formidlingsparate.
- En anden AF-region har i et udbud udbudt målgruppen "Samtlige nytilmeldte og gentilmeldte ledige i aldersgruppen 30-60 år". Denne målgruppe kan ikke karakteriseres som særlig, da målgruppen ikke er kendetegnet ved nogen arbejdsmarkedspolitisk problemstilling.

29. Rigsrevisionens undersøgelse med inddeling af udbuddene i de ovennævnte 3 kategorier viser, at i 24 af de 40 udbud, AF har gennemført i perioden 1. januar 2003 - 1. oktober 2005, er alle de udbudte målgrupper *særlige*.

I de resterende 16 udbud har AF i større eller mindre grad udbudt målgrupper af ledige, der ikke er særlige. Det skyldes, at de pågældende udbud omfatter en eller flere målgrupper af ledige, som der ikke er nogen arbejdsmarkedspolitisk begrundelse for at udlicitere. I 7 af de 16 udbud har AF således både udliciteret særlige målgrupper og

en eller flere målgrupper af ledige, der ikke kan karakteriseres som særlige. I de resterende 9 udbud har AF alene udliciteret målgrupper af ledige, der ikke er særlige. De i alt 16 udbud er foretaget af i alt 9 AF-regioner.

30. Arbejdsmarkedsstyrelsen gentog i 2004 over for AF-regionerne sin præcisering fra 2003 om, at der altid skal være en arbejdsmarkedspolitisk begrundelse for at inddrage andre aktører i beskæftigelsesindsatsen, og i juli 2005 udsendte Arbejdsmarkedsstyrelsen en 4-punkts handlingsplan for den fremtidige brug af andre aktører til AF-regionerne. Det fremgår bl.a. af planen, at der skal være en klar arbejdsmarkedspolitisk begrundelse for at inddrage andre aktører, og at disse skal anvendes meget målrettet. Endvidere fremgår det, at AF ved fremtidige udbud skal sikre, at udbudsmateriale, kontrakter mv. indeholder en præcis afgrænsning af de målgrupper, der skal henvises til andre aktører. Herudover skal det tydeligt fremgå af udbudsmaterialet, hvilke problemer der skal løses for at få den ledige tilbage i beskæftigelse.

Som led i handlingsplanen meldte styrelsen i slutningen af november 2005 ud, at andre aktører i kommende udbud kun må inddrages i forhold til ledige med mere end 6 måneders ledighed.

31. Rigsrevisionen kan konstatere, at Arbejdsmarkedsstyrelsen gentagne gange har præciseret over for AF-regionerne, at der skal ligge en arbejdsmarkedspolitisk problemstilling til grund for udlicitering af målgrupper af ledige til andre aktører.

Andelen af ledige henvist til andre aktører

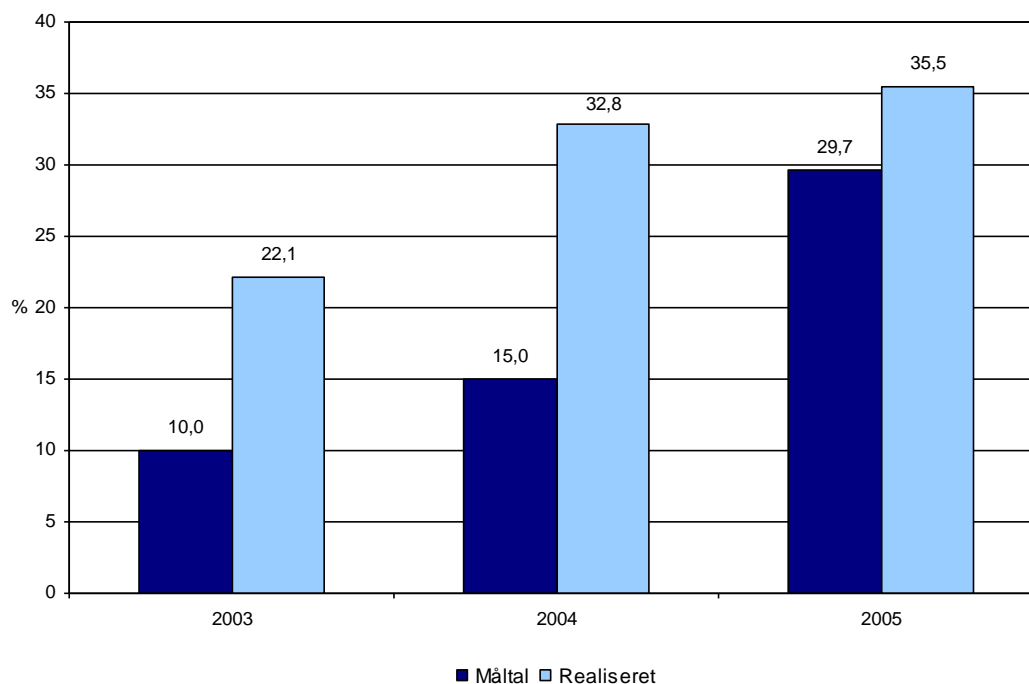
32. Det fremgår af loven, at der skal fastsættes måltal for, hvor mange ledige AF om året skal henvise til andre aktører. Hensigten er at sikre en betydelig inddragelse af andre aktører i beskæftigelsesindsatsen. Måltallene er fastsat i resultatkontrakterne mellem Arbejdsmarkedsstyrelsen og de enkelte AF-regioner.

Rigsrevisionen finder, at fastsættelsen af de konkrete måltal bør ske under hensyntagen til, at AF's udbud altid skal tage udgangspunkt i arbejdsmarkedspolitiske problemstillinger. Der skal med andre ord samtidig tages hensyn til 2 forhold: Andre aktører skal inddrages i betydeligt om-

fang, men samtidig kun inddrages i forhold til *særlige* målgrupper af ledige.

33. **Figur 1** viser AF's måltal for inddragelse af andre aktører samt tallene for, hvor mange ledige AF faktisk har henvist til andre aktører (i % af samtlige ledige) på landsplan.

Figur 1. Andelen af forsikrede ledige henvist til andre aktører på landsplan i perioden 2003 - 30. september 2005. Måltal og realiserede tal i procent af samtlige forsikrede ledige tilmeldt AF

Kilde: Arbejdsmarkedsstyrelsen.

34. Det fremgår af figur 1, at måltallet for, hvor mange ledige AF på landsplan skal henvise til andre aktører, er steget fra 10 % i 2003 til knap 30 % i 2005. Endvidere fremgår det, at andelen af ledige på landsplan, der faktisk er henvist til andre aktører, i hele perioden overstiger måltallene. 22 % af alle ledige, svarende til ca. 108.000 af i alt ca. 490.000 ledige, blev således henvist til andre aktører i 2003. Denne andel har været stigende i hele den undersøgte periode, idet AF i 2004 henviste omkring $\frac{1}{3}$ af alle forsikrede ledige til andre aktører, og i de første 9 måneder af 2005 er andelen på landsplan steget til over 35 %.

Det skal understreges, at 2003 var et opstartsår, hvor de første udbud blev gennemført i foråret 2003. Det betyder,

at andre aktører først fra 2. halvår af 2003 er blevet inddraget i betydeligt omfang.

35. **Tabel 2** viser måltallene og de faktiske tal for ledige henvist til andre aktører (i procent af samtlige ledige) i de enkelte AF-regioner.

Tabel 2. Andelen af forsikrede ledige henvist til andre aktører i de enkelte AF-regioner i perioden 2003 - 30. september 2005. Måltal og realiserede tal i % af samtlige forsikrede ledige tilmeldt AF

	2003		2004		2005	
	Mål	Realiseret	Mål	Realiseret	Mål	Realiseret (januar-september 2005)
	----- % -----					
AF-Viborg	10,0	9,4	10,0	10,4	15,0	11,3
AF-Roskilde.....	10,0	10,9	15,0	22,4	20,0	15,2
AF-Århus	10,0	9,7	15,0	22,1	15,0	23,1
AF-Fyn	20,0	32,8	35,0	44,0	30,0	30,7
AF-Bornholm	15,0	13,1	30,0	29,2	30,0	28,8
AF-Vejle	10,0	11,3	20,0	21,4	25,0	32,0
AF-Ringkøbing	10,0	21,6	15,0	32,6	40,0	33,0
AF-Frederiksborg.....	25,0	26,3	25,0	34,3	25,0	33,5
AF-Nordjylland.....	10,0	11,3	22,0	33,5	33,0	39,6
AF-Storkøbenhavn	18,0	32,5	27,0	36,9	25,0	38,7
AF-Storstrøm.....	15,0	22,1	30,0	33,4	35,0	43,0
AF-Ribe	40,0	15,3	20,0	36,9	35,0	42,6
AF-Vestsjælland	40,0	42,1	60,0	50,5	60,0	59,9
AF-Sønderjylland.....	25,0	23,1	45,0	50,5	60,0	60,5
Kilde: Arbejdsmarkedsstyrelsen.						

36. Tabel 2 viser, at der er stor variation i de fastsatte måltal for, hvor mange ledige de enkelte AF-regioner skal henvise til andre aktører. I 2003 lå måltallet for andelen af ledige, der skal henvises til andre aktører, på mellem 10 % og 40 % af alle ledige. I 2005 var måltallet steget til mellem 15 % og 60 %. Tilsvarende stor variation findes i andelen af ledige, der faktisk er henvist til andre aktører.

37. Undersøgelsen viser, at anvendelsen af mål- og resultatkrav i beskæftigelsesindsatsen i form af opstilling af måltal har medvirket til, at andre aktører hurtigt er blevet inddraget i beskæftigelsesindsatsen i betydeligt omfang. I de fleste AF-regioner overstiger den faktiske inddragelse af andre aktører endda de opstillede måltal. I både 2004 og 2005

er omkring hver 3. forsikrede ledig blevet henvist til andre aktører.

38. Flere af AF-regionernes resultatkontrakter indeholder krav om, at mellem 30 % og 60 % af alle de ledige i regionen skal henvises til anden aktør, jf. tabel 2. Spørgsmålet er derfor, om såvel måltallene som de realiserede tal for inddragelsen af andre aktører er forenelige med kravet om, at andre aktører skal inddrages i forhold til særlige målgrupper af ledige.

Kravet om antallet af ledige, der skal henvises til andre aktører, er, som nævnt, fastlagt i et måltal, der indgår som kriterium i regionens resultatkontrakt med Arbejdsmarkedsstyrelsen. Derimod er kravet om, at AF's udbud skal tage udgangspunkt i en arbejdsmarkedspolitisk problemstilling, ikke indskrevet i resultatkontrakterne mellem AF-regionerne og Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Når der for en række AF-regioner er fastsat relativt høje måltal for inddragelsen af andre aktører, indebærer dette efter Rigsrevisionens vurdering en risiko for, at "volumenhensynet" vil overskygge "målgruppensynet".

39. Arbejdsmarkedsstyrelsen har oplyst, at styrelsen er enig med Rigsrevisionen i, at der i den undersøgte periode har været eksempler på, at volumenhensynet har fået for høj vægt i AF's inddragelse af andre aktører, og at dette er sket på bekostning af den målrettede inddragelse af andre aktører i forhold til særlige målgrupper af ledige.

Det er imidlertid styrelsens forventning, at handlingsplanen fra 2005 fremover vil medføre en nedjustering af volumen. Rigsrevisionen finder under alle omstændigheder, at styrelsen ved fastsættelsen af fremtidige måltal skal tage højde for kravet om, at udliciteringen kun skal omfatte særlige målgrupper, idet intentionen er, at aktørerne skal bruges på de felter, hvor de har særlige kompetencer og kan gøre en forskel.

IV. Andre aktørers incitament til at få de ledige i job

Rigsrevisionens bemærkninger

AF har ikke givet andre aktører et tilstrækkeligt stærkt incitament til at få de ledige i varigt, ordinært job så hurtigt og direkte som muligt.

Denne vurdering er baseret på:

- Anvendelsen af andre aktører skal som hovedregel baseres på resultatafhængig betaling. Undersøgelsen har vist, at AF i overvejende grad anvender resultatafhængig betaling, men at AF i 8 af de i alt 40 gennemførte udbud slet ikke anvender resultatafhængig betaling.
- Den resultatafhængige betaling skal som udgangspunkt udløses på grundlag af, at den ledige har været i et varigt, ordinært job i en vis periode. Undersøgelsen har vist, at AF altid giver resultatafhængig betaling for ordinært job, men også, at AF meget ofte giver resultatafhængig betaling for andre resultater. Kun i 3 udbud udløses der udelukkende resultatafhængig betaling for ordinært job. I halvdelen af de gennemførte udbud udløses der resultatafhængig betaling for både ordinært job, ordinær uddannelse, ansættelse som voksenlærling samt løntilskudsansættelse.
- Beskæftigelsesministeriet har i sin udbudsvejledning anført, at den resultatafhængige betaling for ordinært job bør være større end for andre resultater. Undersøgelsen har vist, at der ofte er andre resultater, som giver en resultatafhængig betaling af samme størrelse som for ordinært job, og at betalingen kun sjældent er mindre end halvdelen af betalingen for ordinært job. Efter Rigsrevisionens opfattelse kan dette reducere aktørernes økonomiske incitament til at få de ledige i varigt, ordinært job så hurtigt og direkte som muligt.
- AF yder i flere tilfælde resultatafhængig betaling til anden aktør uden krav om, at den bonusgivende aktivitet skal have haft en vis varighed.
- Fra AF-region til AF-region er der meget betydelig variation i, hvor stor en bonus det samme resultat udløser, også i forhold til de samme målgrupper. Undersøgelsen har bl.a. vist, at der i et enkelt tilfælde er et spænd i bonusstørrelsen fra 6.000 kr. til 60.000 kr. for samme målgruppe. Efter Rigsrevisionens opfattelse bør den resultatafhængige betaling have en sådan størrelse, at det er økonomisk attraktivt for anden aktør at skabe resultater, men den bør omvendt ikke være større, end at betalingen kan dække aktørens omkostninger samt en rimelig avance.

- Beskæftigelsesministeriet har for at gøre aflønningen af andre aktører mere ensartet i slutningen af 2005 udarbejdet én fælles betalingsmodel, der skal tages i brug ved kommende udbud i 2006. Fremover skal betalingen af aktørerne bestå af et driftstilskud på 25 % og en resultatafhængig betaling på 75 %, og den resultatafhængige betaling udløses først, når den ledige har været i den bonusgivende aktivitet i 13 ud af 26 uger. Ordinær uddannelse og ansættelse som voksenlærling giver samme resultatbetaling som ordinært job, mens privat løntilskud udløser halv bonus. AF skal på baggrund af den konkrete målgruppe afgøre, hvilke af de nævnte resultater der skal udløse bonus.
- Rigsrevisionen anbefaler, at Beskæftigelsesministeriet opdaterer sin udbudsvejledning, så den afspejler initiativerne i ministeriets handlingsplan fra juli 2005.

40. Det fremgår af beskæftigelseslovgivningen, at der er lagt op til et kursskifte i indsatsen for at få de ledige i beskæftigelse. Gennem fornyelse af beskæftigelsespolitikken skal incitamentet til at få den ledige direkte i job styrkes. Fokus skal være på aktiv jobsøgning og jobformidling, og indsatsen skal sigte mod den hurtigste og mest direkte vej til job i virksomhederne.

Det er pointeret, at der som hovedregel skal bruges resultatafhængig betaling til andre aktører. Betalingen kan differentieres alt afhængig af, hvilken indsats der er nødvendig for at få den ledige i beskæftigelse. Formålet med resultatafhængig betaling er at lægge større vægt på effekter og resultater end på volumen i indsatsen, og betingelsen for, at betalingen kan udløses, er som udgangspunkt, at den ledige har været i varigt, ordinært job i en periode efter forløbets afslutning.

41. Ud over den resultatafhængige betaling kan en del af aflønningen udbetales som et driftstilskud. Et driftstilskud er en fast betaling, som udbetales på grundlag af antallet af ledige, der henvises til anden aktør, uafhængig af hvilke resultater den anden aktør præsterer. Driftstilskuddet kan fx udbetales som et bestemt beløb pr. ledig pr. uge.

De konkrete måder, hvorpå AF aflønner andre aktører, kaldes i det følgende for *betalingsmodeller*. En betalingsmodel specificerer, hvilke resultater der udløser resultataf-

hængig betaling, hvornår betalingen skal ske samt med hvilke beløb.

Rigsrevisionen har undersøgt, om

- AF som hovedregel benytter resultatafhængig betaling ved aflønning af andre aktører
- betingelsen for udbetaling af resultatafhængig aflønning til andre aktører som udgangspunkt er, at den ledige har været i et varigt, ordinært job i en periode efter forløbets afslutning
- forholdet mellem betalingen for de forskellige bonusgivende resultater understøtter fokus på effekter og resultater, primært i form af varigt, ordinært job.

A. Resultatafhængig betaling

42. Rigsrevisionen har undersøgt betalingsmodellerne i alle de 40 udbud, AF har gennemført i perioden 1. januar 2003 - 1. oktober 2005, for at vurdere, om AF som hovedregel benytter resultatafhængig betaling ved aflønning af andre aktører.

43. **Tabel 3** viser fordelingen af betalingsmodeller i AF's udbud.

Tabel 3. Fordelingen af betalingsmodeller i AF's gennemførte udbud

Betalingsmodel	Antal udbud
Kun resultatafhængig betaling.....	1
Kombination af resultatafhængig betaling og driftstilskud.....	28
Fast aflønning med indirekte resultatafhængig betaling	3
Fast aflønning.....	8
I alt	40

44. Det fremgår af tabel 3, at AF i 8 af udbuddene ikke anvender resultatafhængig betaling, men alene betaler andre aktører et fast beløb pr. ledig, uafhængig af de resultater, der opnås. Det typiske er, at anden aktør modtager et fast beløb pr. ledig for hver uge, den ledige er henvist til aktøren.

45. I 32 udbud er der resultatafhængig betaling, men i 3 af disse er der ikke tale om direkte resultatafhængig betaling.

Det skyldes, at anden aktør får en fast aflønning pr. ledig for en i forvejen fastsat periode. Hvis den ledige kommer i job før periodens afslutning, skal anden aktør imidlertid ikke bruge resurser på at gennemføre kontaktsamtaler mv. med denne ledige. Anden aktør opnår hermed en resursebesparelse, der kan betegnes som indirekte resultatafhængig betaling.

Der er således direkte resultatafhængig betaling i 29 udbud, hvoraf betalingsmodellen i et enkelt udbud alene er baseret på resultatafhængig betaling. I de resterende 28 udbud består betalingsmodellen af en kombination af et driftstilskud og resultatafhængig betaling. Dvs. at anden aktør modtager en fast betaling, fx pr. ledig pr. uge, og ud over dette en bonus, hvis aktøren opnår et bonusgivende resultat, fx at den ledige kommer i beskæftigelse.

46. Foranlediget af Rigsrevisionens undersøgelse har Arbejdsmarkedsstyrelsen i en skrivelse af 14. juni 2005 tilkendegivet over for 3 AF-regioner, som enten stadig har rammeaftaler helt uden resultatafhængig betaling, eller som betaler aktørerne en fast pris, uanset om de ledige kommer i job eller ej, at aftalerne ikke bør forlænges, samt at regionerne ved fremtidige udbud bør anvende resultatafhængig betaling.

Desuden har styrelsen den 28. november 2005 udmeldt én fælles betalingsmodel, som AF-regionerne skal anvende ved fremtidige udbud. Betalingsmodellen medfører, at der altid vil være et element af resultatafhængig betaling ved aflønning af andre aktører.

Rigsrevisionen finder dette tilfredsstillende.

B. Betingelserne for udbetaling af resultatafhængig betaling

47. Rigsrevisionen har undersøgt, hvilke resultater der udløser resultatafhængig betaling, samt hvornår betalingen udløses.

Resultater, der udløser resultatafhængig betaling

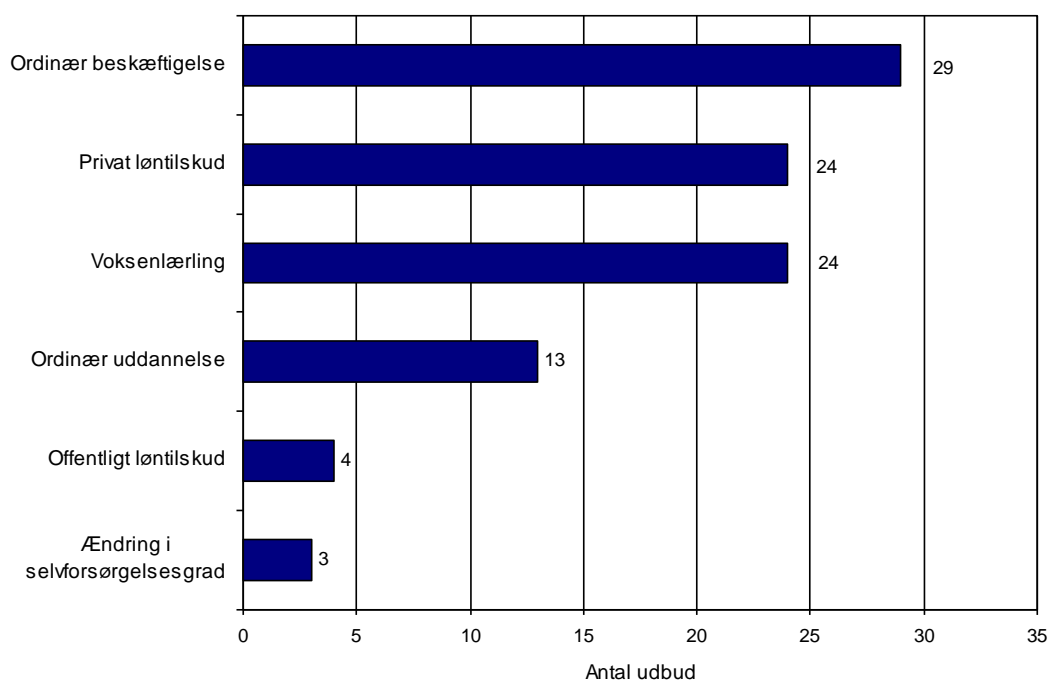
48. Det fremgår af beskæftigelseslovgivningen, at betingelsen for udbetaling af resultatafhængig betaling *som udgangspunkt* er, at den ledige er i varigt, ordinært job i en periode efter forløbets afslutning, men det præciseres ikke

nærmere, hvad der forstås ved ”som udgangspunkt”. Arbejdsmarkedsstyrelsen har oplyst, at det er styrelsens vurdering, at formuleringen ”som udgangspunkt” indebærer, at andre aktiviteter end ordinært job ikke på forhånd afskæres fra at komme i betragtning i forhold til udbetaling af resultatafhængig betaling.

Flere forskellige resultater

49. Undersøgelsen viser, at i de 32 udbud, der indeholder direkte eller indirekte resultatafhængig betaling, er der i alt 6 forskellige resultater, som udløser bonus. Rigsrevisionen har i nedenstående **figur 2** oplistet de forskellige resultater, som indgår i AF's udbud, samt antallet af udbud, hvori det enkelte resultat forekommer.

Figur 2. Resultater, som udløser resultatafhængig betaling, samt antallet af udbud, hvori resultatet indgår

(N) 32 udbud.

50. Figur 2 viser, at ordinær beskæftigelse er det resultat, der udløser bonus i flest udbud, idet dette resultat forekommer i 29 af de 32 udbud. I 24 udbud udbetales bonus for privat løntilskudsansættelse eller en ansættelse som voksenlærling.

Endvidere fremgår det af figur 2, at en ændring i den lediges selvforsørgelsesgrad udløser bonus i 3 udbud. I disse 3 tilfælde er det således alle de forhold, der påvirker selvforsørgelsesgraden i positiv retning, som giver bonus. I praksis vil det være både ordinært job, voksenlærling og ordinær uddannelse. Herudover påvirkes selvforsørgelsesgraden også positivt, hvis den ledige fx bliver hjemmegående eller afmelder sig AF af andre årsager.

Antal resultater i de enkelte udbud

51. Det fremgår af figur 2, at der i flere af udbuddene nødvendigvis må være flere resultater, der udløser bonus. Rigsrevisionen har i **tabel 4** opgjort antallet af resultater, som udløser bonus til anden aktør i de enkelte udbud.

Tabel 4. Antallet af resultater, som udløser resultatafhængig betaling til anden aktør i de enkelte udbud

Antal resultater	Antal udbud
1	5
2	5
3	6
4	13
5 eller derover	3
I alt.....	32

52. Tabel 4 viser, at der i 5 af de gennemførte udbud kun er 1 resultat, som udløser resultatafhængig betaling til anden aktør, hvorimod anden aktør i de resterende 27 udbud kan få bonus for mere end 1 resultat. I 16 udbud er der mindst 4 resultater, som udløser bonus.

Undersøgelsen viser endvidere, at ud af de 5 udbud, hvor der kun er 1 bonusgivende resultat, er det kun i 3 udbud ordinært job, som udløser bonus. I de 2 øvrige udbud er det en ændring i den lediges selvforsørgelsesgrad og dermed i praksis flere forskellige resultater, der udløser bonus. Dvs. at AF kun har gennemført i alt 3 udbud, hvor det alene er ordinært job, som udløser resultatafhængig betaling til anden aktør.

Udløsning af resultatbetaling

53. I beskæftigelseslovgivningen er det ikke nærmere defineret, hvad der forstås ved, at den resultatafhængige beta-

ling som udgangspunkt skal være udløst af varigt, ordinært job i en periode efter forløbets afslutning. Arbejdsmarkedsstyrelsen har i 2003 udarbejdet en ”Vejledning om udbud og resultatafhængig betaling” til brug for AF og kommunerne. I vejledningen anføres det, at perioden kan være 3-6 måneder.

54. Undersøgelsen har vist, at AF's udbud kan inddeles i 2 typer, alt efter hvornår udbetalingen af bonus udløses. I den ene type udbud anvender AF *formidlingsbonus*, som er karakteriseret ved, at der udbetales bonus alene for formidlingen af en bonusgivende aktivitet, fx et ordinært job. I den anden type udbud stiller AF krav om, at det bonusgivende resultat skal have været realiseret i en periode, inden bonusen udbetales (*efterfølgende bonus*).

55. I **boks 3** er givet et eksempel på AF's brug af formidlingsbonus og efterfølgende bonus.

Boks 3
Eksempel på AF's brug af formidlingsbonus og efterfølgende bonus
<p>En AF-region, hvor anden aktør får 50 % i formidlingsbonus, når en henvist ledig påbegynder en bonusudløsende aktivitet, og de resterende 50 %, når den ledige har været i den bonusudløsende aktivitet i 26 uger, henviste i 1. halvår af 2003 ca. 1.400 ledige til anden aktør.</p> <p>Alle disse ledige har afsluttet deres forløb hos anden aktør, og en opgørelse fra AF-regionen viser medio 2005, at AF-regionen har udbetalt formidlingsbonus for 53,4 % af de ledige. Det er imidlertid kun 37,4 % af disse ledige, som efterfølgende har været i den bonusgivende aktivitet i så lang en periode, at AF har udbetalt resten af bonusen til anden aktør.</p> <p>AF-regionen har således i en række tilfælde (16 procentpoint) betalt formidlingsbonus for resultater, der ikke har været ved i den krævede periode (26 uger).</p>

56. Eksemplet i boks 3 viser, at det kan være problematisk at anvende formidlingsbonus, da AF ikke har sikkerhed for, at de ledige forbliver i den bonusgivende aktivitet i en periode efter afslutningen af et forløb hos anden aktør.

57. Rigsrevisionen har i **tabel 5** for hvert bonusgivende resultat opgjort, hvor mange udbud der indeholder formidlingsbonus, og hvor mange udbud der alene indeholder efterfølgende bonus.

Tabel 5. Bonusgivende resultater fordelt på antal udbud med formidlingsbonus og efterfølgende bonus

Resultat	Formidlings- bonus	Kun efterfølgende bonus – efter 3-6 måneder	I alt
	----- Antal udbud -----		
Ordinær beskæftigelse.....	7	22	29
Privat løntilskud.....	7	17	24
Voksenlærling	9	15	24
Ordinær uddannelse	8	5	13
Offentligt løntilskud	0	4	4
Ændring i selvforsørgelsesgrad.....	0	3	3

58. Tabel 5 viser, at i 7 ud af de i alt 29 udbud, der indeholder bonus for ordinær beskæftigelse, udbetaler AF formidlingsbonus, når anden aktør har formidlet den ledige til et ordinært job. Tilsvarende udbetaler AF formidlingsbonus, når en ledig bliver ansat med privat løntilskud i 7 ud af 24 udbud og for en ansættelse som voksenlærling i 9 ud af 24 udbud. I de udbud, hvor AF har valgt at give bonus for ordinær uddannelse, gives der hyppigere formidlingsbonus end efterfølgende bonus, idet uddannelse udløser formidlingsbonus i 8 ud af 13 udbud.

59. Rigsrevisionen kan konstatere, at der i mindst hvert 4. udbud med resultatafhængig betaling udbetales formidlingsbonus for et eller flere bonusgivende resultater.

Rigsrevisionen finder, at AF ikke bør anvende formidlingsbonus, da den resultatafhængige betaling ikke sker på grundlag af, at resultatet har haft en vis varighed.

60. Arbejdsmarkedsstyrelsen har oplyst, at styrelsen er enig i, at brugen af formidlingsbonus er uhensigtsmæssig. Styrelsen finder dog, at brugen af formidlingsbonus må ses som et led i AF-regionernes afprøvning og udvikling af betalingsmodeller. Styrelsen har endvidere oplyst, at den nye fælles betalingsmodel fra november 2005 medfører, at der først udbetales resultatafhængig betaling, når den ledige har været i en bonusgivende aktivitet i 13 ud af 26 uger.

C. Forholdet mellem de forskellige bonusgivende resultater

61. Ved vurderingen af forholdet mellem de forskellige bonusgivende resultater har Rigsrevisionen lagt til grund, at den resultatafhængige betaling skal give aktørerne et stærkt incitament til at få de ledige i varigt, ordinært job.

Det fremgår af Arbejdsmarkedsstyrelsens ”Vejledning om udbud og resultatafhængig betaling” fra 2003, at selv om AF vælger at give bonus for flere forskellige resultater, bør fokus ikke flyttes fra det primære succeskriterium: varig, ordinær beskæftigelse. For at sikre dette kan betalingen for de øvrige bonusgivende resultater ifølge styrelsen reduceres, fx til 20 % eller 50 % af den betaling, som ordinær beskæftigelse udløser.

Rigsrevisionen har derfor lagt til grund for sin vurdering, at den resultatafhængige betaling for ordinært job bør være klart højere end for de øvrige bonusgivende resultater.

62. Rigsrevisionen har undersøgt, hvor meget AF udbetaler i bonus for ordinært job i forhold til de øvrige bonusgivende resultater.

Undersøgelsen viser, at AF i alle de 29 udbud, hvor ordinært job giver bonus, udbetaler fuld bonus herfor. Undersøgelsen har imidlertid også vist, at anden aktør i 11 ud af de 32 udbud med resultatafhængig betaling får fuld bonus, hvis en ledig bliver ansat som voksenlærling. Endelig er der enkelte udbud, hvor ordinær uddannelse samt offentlige og private løntilskudsansættelser giver fuld bonus. I de fleste af de resterende udbud udgør den resultatafhængige betaling for andre resultater end ordinært job ca. 50 % af den betaling, der gives for ordinært job.

Arbejdsmarkedsstyrelsen har ultimo marts 2005 præciseret over for AF-regionerne, at den resultatafhængige betaling bør være større ved ordinære ansættelser end ved de øvrige bonusgivende resultater, og dette fremgår også af Arbejdsmarkedsstyrelsens opdaterede udbudsvejledning fra april 2005.

63. Undersøgelsen har endvidere vist, at private og offentlige løntilskudsansættelser adskiller sig fra de øvrige resultater ved, at der fortsat skal være et kontaktførløb med den ledige efter ansættelsen, da der er tale om et aktiveringsforløb. Anden aktør modtager således ud over den resultataf-

hængige betaling et driftstilskud i hele den periode, hvor den ledige er ansat med løntilskud. Dette betyder, at selv om den resultatafhængige betaling for løntilskud er lavere end for ordinært job, så reduceres forskellen mellem den samlede betaling ved en løntilskudsansættelse og ved ordinært job.

64. Rigsrevisionen kan konstatere, at der i mindst hver 3. udbud med resultatafhængig betaling er andre resultater end ordinært job, som giver fuld bonus. Endvidere er der kun få udbud, hvor andre resultater end ordinært job udløser mindre end halvdelen af den bonus, der udbetales for ordinært job.

Efter Rigsrevisionens opfattelse er der en risiko for, at forskellen på bonus for ordinært job og de øvrige resultater ikke er stort nok til at give anden aktør et tilstrækkeligt stærkt incitament til at yde en ekstra indsats for at skaffe de ledige et ordinært job. Det gælder ikke mindst ved løntilskudsansættelser, hvor kombinationen af driftstilskud og resultatafhængig betaling yderligere kan reducere aktørernes økonomiske incitament til at gøre en indsats for at få de ledige i ordinært job.

65. Undersøgelsen viser, at der fra AF-region til AF-region er en betydelig variation i, hvor meget *det samme resultat* udløser i bonus.

Til illustration har én AF-region i sit første udbud fastsat en bonus på 2.000 kr. pr. ledig, uanset målgruppe, hvis den ledige kommer i *ordinært job*, mens 4 andre har fastsat bonusstørrelsen til 4.000 kr. Flere af disse AF-regioner har i senere udbud valgt at hæve den resultatafhængige betaling til 6.000 kr. eller 8.000 kr. pr. ledig. 2 AF-regioner har i deres første udbud fastsat bonus til 10.000 kr. for et ordinært job. En af disse har i et senere udbud bestemt, at bonus for ordinært job kan udgøre 1.000 kr., 10.000 kr., 20.000 kr. eller 25.000 kr., afhængig af hvilken målgruppe der er tale om.

I flere udbud giver ansættelse som *voksenlærling* den samme betaling som et ordinært job. Den resultatafhængige betaling spænder her fra 1.000 kr. til 25.000 kr. Den resultatafhængige betaling for en *privat* eller *offentlig løntilskudsansættelse* varierer fra 1.000 til 6.000 kr. Det hyppigst forekommende bonusbeløb er 5.000 kr. Endelig spænder

bonusbeløbet for *ordinær uddannelse* fra 1.000 til 5.000 kr. pr. ledig.

66. Undersøgelsen har herudover vist, at der i nogle tilfælde er betydelig forskel på, hvor meget de enkelte AF-regioner betaler i bonus for *det samme resultat i forhold til samme målgruppe*.

Fx giver én AF-region 6.000 kr. pr. ledig, som kommer i ordinært job, mens 2 andre betaler henholdsvis 10.000 kr. eller 25.000 kr. En enkelt AF-region har indgået flere delaftaler med en bestemt aktør, hvorefter aktøren får en bonus på 60.800 kr., når en ledig fra samme målgruppe, som nævnt ovenfor, kommer i ordinært job. Dvs. at forskellen på bonusstørrelsen kan være helt op til 55.000 kr. pr. ledig inden for samme målgruppe.

67. Rigsrevisionen kan konstatere, at der er betydelige forskelle på prisen for det samme resultat og oven i købet i forhold til samme målgruppe. Efter Rigsrevisionens opfattelse bør den resultatafhængige betaling til anden aktør have en sådan størrelse, at det er økonomisk attraktivt for aktørerne at være resultatorienterede. Omvendt finder Rigsrevisionen dog også, at den resultatafhængige betaling ikke bør være større, end at den samlede betaling (driftstilskud og bonus) dækker aktørernes faktiske omkostninger samt en rimelig avance.

68. Som led i Beskæftigelsesministeriets handlingsplan fra juli 2005 har Arbejdsmarkedsstyrelsen den 28. november 2005 udmeldt til AF-regionerne, at de ved alle fremtidige udbud skal anvende én fælles betalingsmodel, når staten inddrager andre aktører i beskæftigelsesindsatsen i de nye jobcentre. De væsentligste elementer i den fælles betalingsmodel er følgende:

- Betalingen består af et driftstilskud på 25 % og en bonusandel på 75 %.
- Udbetaling af bonus kræver dokumentation for, at den ledige har været i den bonusgivende aktivitet i mindst 13 ud af 26 uger.

- Der udbetales fuld bonus for henholdsvis ordinær beskæftigelse, ordinær uddannelse og voksenlærling, mens privat løntilskud kun giver halv bonus.

AF skal på baggrund af den konkrete målgruppe afgøre, hvilke af de nævnte resultater der skal udløse bonus. Det betyder ifølge Arbejdsmarkedsstyrelsen, at hvis anden aktør fx skal varetage indsatsen for en relativ tung målgruppe, som ikke nødvendigvis kan gå direkte ind på arbejdsmarkedet, vil der kunne udløses bonus for andre aktiviteter end ordinært job.

69. Rigsrevisionen kan konstatere, at Arbejdsmarkedsstyrelsen med den fælles betalingsmodel har lagt en ny kurs i forhold til, hvilke resultater der skal udløse fuld bonus. Som tidligere nævnt har styrelsen i sin udbudsvejledning fremhævet, at den resultatafhængige betaling bør være større ved ordinært job end ved de øvrige bonusgivende resultater.

Rigsrevisionen finder det hensigtsmæssigt, at styrelsen med indførelsen af den nye betalingsmodel har præciseret, at det skal være de udliciterede målgrupper af ledige, som skal være styrende for, hvilke resultater der skal udløse resultatafhængig betaling.

Rigsrevisionen anbefaler, at Beskæftigelsesministeriet opdaterer sin udbudsvejledning, så den afspejler initiativerne i ministeriets handlingsplan fra juli 2005.

V. AF's opfølgning på andre aktørers beskæftigelsesindsats

Rigsrevisionens bemærkninger

AF's opfølgning på andre aktørers beskæftigelsesindsats er på centrale områder ikke tilfredsstillende. AF opgør ikke, i hvilket omfang aktørerne får de ledige i ordinært job.

Denne vurdering er baseret på:

- Alle ledige skal deltage i et kontaktforløb gennem hele deres ledighedsperiode med personlig kontakt til AF eller anden aktør mindst hver 3. måned. Undersøgelsen har vist, at AF ikke har fulgt op på, om andre aktører rettidigt har afholdt kontaktsamtaler med de ledige. Rigsrevisionen finder, at dette ikke er tilfredsstillende, da rettidig af-

holdelse af kontaktsamtaler er et centralt element i den beskæftigelsesindsats, som andre aktører skal varetage.

- Beskæftigelseslovgivningen stiller krav om, hvornår og hvor hyppigt den ledige skal aktiveres. AF har siden 2004 fulgt op på, om de ledige, der er henvist til andre aktører, får deres aktiveringstilbud til tiden. Undersøgelsen har vist, at der er stor forskel på aktørernes rettidighed i aktiveringen af de ledige. Rigsrevisionen finder, at AF bør reagere med konsekvens over for de aktører, der ikke aktiverer de ledige til tiden.
- AF bruger betydelige ressourcer på afregningen med andre aktører, ikke mindst fordi der er mange fejl i de fakturaer, der fremsendes fra aktørerne.
- Selv om AF løbende afregner den resultatafhængige betaling med andre aktører, opgør AF ikke, hvorvidt aflønningen er opnået via ordinært job eller andre bonus-givende resultater (fx uddannelse), som andre aktører præsterer. Rigsrevisionen finder, at dette ikke er tilfredsstillende. Efter Rigsrevisionens opfattelse burde AF siden ordningens start i 2003 systematisk have fulgt op på de enkelte aktørers evne til at få de ledige i ordinært job.
- Beskæftigelsesministeriet har oplyst, at det, bl.a. under de årlige kontraktforhandlinger mellem Arbejdsmarkedsstyrelsen og AF-regionerne, løbende er meldt ud, at AF-regionerne skal følge op på resultater og effekter hos andre aktører. Først i resultatkontrakten for 2005 mellem Beskæftigelsesministeriets departement og Arbejdsmarkedsstyrelsen blev der indført krav om, at AF-regionerne løbende skal følge op på resultater og effekter af indsatsen hos andre aktører. På baggrund heraf blev kravet om opfølgning præciseret i styrelsens resultatkontrakter med AF-regionerne i 2005. Selv om nogle af AF-regionerne siden starten af 2004 har foretaget enkeltstående opgørelser af effekten af andre aktørers indsats, er alle AF-regionerne først i løbet af 2005 begyndt at følge systematisk op på resultaterne og effekten.
- Beskæftigelsesministeriet har i slutningen af 2005 taget initiativer med henblik på, at AF fremover kan foretage en ensartet opfølgning på andre aktørers resultater og herunder dokumentere de enkelte aktørers konkrete resultater. Endvidere har den nye fælles betalingsmodel ifølge ministeriet bl.a. til formål at reducere den administrative belastning af AF og andre aktører.

70. AF indgår i en bestiller-udfører-relation med andre aktører og skal derfor sikre sig, at de ledige får den ydelse, som andre aktører bliver betalt for at levere. Dette er ikke

mindst vigtigt inden for det beskæftigelsespolitiske område, hvor lovgivningen stiller en række krav til indsatsen, bl.a. vedrørende rettidig afholdelse af kontaktsamtaler med de ledige og aktivering af disse.

AF bør imidlertid også følge op på effekten og resultaterne af andre aktørers indsats, da det overordnede formål med beskæftigelsesindsatsen er, at de ledige så hurtigt og effektivt som muligt kommer i beskæftigelse.

Rigsrevisionen har derfor undersøgt, om

- AF systematisk følger op på de udbudte opgaver
- AF systematisk følger op på effekten og resultaterne af andre aktørers indsats.

A. AF's opfølgning på de udbudte opgaver

Rettidig afholdelse af kontaktsamtaler

71. Ifølge beskæftigelseslovgivningen skal alle ledige deltage i et kontaktførelse gennem hele ledighedsperioden med personlig kontakt til AF eller anden aktør mindst hver 3. måned. Der skal således afholdes en individuel samtale med den ledige, senest når denne har modtaget offentlig forsørgelse eller har deltaget i et aktiveringstilbud i sammenlagt 3 måneder.

Rigsrevisionen har lagt til grund, at AF bør følge op på, om andre aktører rettidigt afholder kontaktsamtaler med de henviste ledige, da gennemførelsen af kontaktførelsen er en kerneopgave for andre aktører, og da det er et lovkrav, at samtalerne skal finde sted mindst hver 3. måned.

72. Rigsrevisionens undersøgelse viser, at AF ikke har fulgt op på, om aktørerne rettidigt har afholdt kontaktsamtaler med de henviste ledige.

Undersøgelsen viser, at AF i hele 2003 ikke havde nogen it-understøttelse, der kunne bruges til at følge op på andre aktørers rettidighed. Siden januar 2004 har Arbejdsmarkedsstyrelsen imidlertid stillet et internetbaseret logbogssystem til rådighed for såvel AF som andre aktører. Via dette logbogssystem har AF mulighed for at se, hvornår den enkelte aktør har afholdt en kontaktsamtale med den ledige, men systemet kan ikke automatisk generere oplysninger om, hvorvidt samtalen er afholdt til tiden. I praksis skal AF således manuelt sammenholde oplysninger om, hvor-

når den ledige har fået en kontaktsamtale, med oplysninger om tidligere kontaktsamtaler for at kunne kontrollere, om samtalen er afholdt til tiden. Undersøgelsen viser, at AF ikke har foretaget denne sammenholdelse.

73. Arbejdsmarkedsstyrelsen har oplyst, at styrelsen og AF fra oktober 2005 har fået mulighed for at foretage opgørelser over rettidigheden i andre aktørers afholdelse af kontaktsamtaler på regionsplan og på landsplan. Ifølge styrelsen giver systemet endvidere AF mulighed for at foretage stikprøver og derved kontrollere, om den enkelte aktør rettidigt afholder kontraktsamtaler med de ledige.

Styrelsen har herudover oplyst, at AF's opfølgning på aktørernes rettidighed bør ske via det løbende samarbejde med de enkelte aktører, og at en ufuldstændig it-understøttelse ikke kan begrunde en manglende opfølgning på aktørernes indsats fra AF's side. Rigsrevisionen er enig i dette.

74. Rigsrevisionen finder det ikke tilfredsstillende, at AF ikke ved, hvorvidt de enkelte andre aktører gennemfører kontaktsamtaler inden for den lovfæstede tidsfrist.

Rigsrevisionen er opmærksom på, at den manglende opfølgning kan skyldes, at der er tale om en arbejdskrævende opgave, og at de it-redskaber, AF har til rådighed, ikke er tilstrækkelige.

Rigsrevisionen kan konstatere, at AF fra oktober 2005 har fået udvidede muligheder for at følge op på, om de enkelte aktører rettidigt afholder kontaktsamtaler med de ledige. Rigsrevisionen finder, at AF bør udnytte de udvidede muligheder til at følge op på rettidigheden i aktørernes afholdelse af kontaktsamtaler, og at Arbejdsmarkedsstyrelsen bør sikre sig, at AF følger op på dette punkt.

Rettidig aktivering

75. Beskæftigelseslovgivningen stiller krav om, hvornår og hvor hyppigt den ledige skal aktiveres. Ledige over 30 år har således ret og pligt til 1. aktiveringstilbud efter 12 måneders ledighed, mens ledige under 30 år har den tilsvarende ret og pligt efter 6 måneders ledighed. Herefter er der ret og pligt til gentagen aktivering, når den ledige har modtaget offentlig forsørgelse i sammenlagt 6 måneder.

Rigsrevisionen har lagt til grund, at AF bør følge op på, om andre aktører aktiverer de ledige rettidigt, da aktiverin-

gen skal bringe den ledige tættere på ordinært job, og den ledige har ret og pligt til at blive aktiveret.

76. Undersøgelsen viser, at AF fra begyndelsen af 2004 har fulgt op på, om de ledige, der er henvist til andre aktører, har fået deres aktiveringstilbud rettidigt.

Undersøgelsen har endvidere vist, at der er stor forskel på de enkelte aktørers rettidighed i aktiveringen af de ledige, og at ingen aktører endnu har formået at aktivere alle ledige til tiden.

AF-regionerne anvender resultaterne af opfølgningen på forskellig vis i de tilfælde, hvor den enkelte aktør ikke aktiverer de ledige til tiden. Fx holder AF-regionerne regelmæssigt møder med aktørerne og drøfter i den forbindelse aktørernes indsats. En enkelt af de 6 AF-regioner, som Rigsrevisionen har besøgt, har først i sommeren 2005 – 2 år efter, at der blev indgået kontrakter med andre aktører – taget initiativ til skriftligt at pointere over for de aktører, der ikke er rettidige i deres aktiveringsindsats, at regionen forventer, at aktørerne forbedrer deres indsats.

77. Rigsrevisionen kan konstatere, at AF fra begyndelsen af 2004 har fulgt op på, om andre aktører har aktiveret de ledige til tiden. Da aktiveringen af de ledige er en opgave, som AF betaler andre aktører for at løse, finder Rigsrevisionen, at AF bør reagere med konsekvens over for de aktører, der ikke er tilstrækkelig rettidige i deres aktivering af de ledige.

AF's opfølgning på andre aktørers indsats i øvrigt

78. Udliciteringen af beskæftigelsesindsatsen har medført, at AF har fået en række yderligere opfølgningsopgaver i forhold til andre aktørers indsats.

79. Undersøgelsen viser, at AF har anvendt og stadig anvender mange resurser på det daglige samarbejde med andre aktører, herunder opfølgningsopgaver. Dette illustreres bl.a. af, at AF i 2004 og 2005 anvendte godt 48 mio. kr. på styring og administrationen af andre aktører.

AF's opfølgningsopgaver knytter sig til generel opfølgning på aktørniveau og til opfølgning i forhold til den enkelte ledige, som er henvist til anden aktør.

Opfølgning på aktørniveau

80. På aktørniveau følger AF op på flere måder. AF har under hele forløbet, hvor den enkelte aktør er involveret i regionens beskæftigelsesindsats, løbende kontakt med aktørerne omkring udveksling af informationer, afklaring af tvivlsspørgsmål og almindelig rådgivning, fx vedrørende it-anvendelse.

I flere AF-regioner er der ud over den løbende kontakt også faste, typisk månedlige, møder med aktørerne, hvor AF bl.a. informerer om udviklingen på det regionale arbejdsmarked, ny lovgivning og initiativer fra Beskæftigelsesministeriet eller AF selv.

Endvidere gennemfører AF løbende brugertilfredshedsundersøgelser blandt de henviste ledige.

81. Undersøgelsen har vist, at specielt AF's afregning med andre aktører er meget resursekrævende. Det skyldes for det første, at AF's betalingsmodeller med løbende afregning af driftstilskud og resultatafhængig betaling indebærer, at der skal afregnes flere gange i forhold til den enkelte ledige. Hertil kommer, at der meget ofte er fejl i de fakturaer, som andre aktører indsender til AF. Fejlene i fakturaerne gælder såvel afregning af driftstilskud som resultatafhængig betaling og fører som oftest til, at AF i større eller mindre grad reducerer det udbetalte beløb.

Problemet med fejl i fakturaerne er så stort, at alle de AF-regioner, som Rigsrevisionen har besøgt, har set sig nødsaget til at foretage en 100 % gennemgang af betalingsgrundlaget for alle ledige (hvert enkelt cpr-nr.), som de enkelte aktører kræver betaling for. Ifølge AF-regionerne er fejlene så udbredte, at de ikke finder det forsvarligt at nøjes med en stikprøvekontrol.

Der er ifølge AF-regionerne normalt ikke tale om bevidste fejl fra andre aktørers side, men der er dog enkelte eksempler på, at samarbejdet med en aktør er bragt til ophør på grund af konstateret svindel eller mistanke herom.

Fejlene skyldes mange forhold: Der er mange forskellige individuelle aktiviteter og ydelser at følge op på i forhold til hver enkelt ledig, aktørerne får ikke registreret de ydelser, som leveres, den ledige deltager ikke i den bonusgivende aktivitet, som anden aktør forventer, og den ledige har afsluttet den bonusgivende aktivitet før forventet.

82. AF's kontrol med, om betalingsbetingelserne i forhold til hver enkelt af de mange henviste ledige er opfyldt, lægger beslag på betydelige personaleresurser i AF's administration.

Enkelte AF-regioner har for at lette betalingsadministrationen og modvirke fejl valgt at organisere afregningen således, at AF sender en besked til anden aktør om, hvad der skal afregnes, hvorefter aktøren på grundlag heraf fremsender en faktura til AF.

Arbejdsmarkedsstyrelsen har oplyst, at den fælles betalingsmodel fra november 2005, som et af sine formål har til hensigt at reducere den administrative belastning af AF og andre aktører. Betalingsmodellen vil ifølge styrelsen sikre en væsentlig forenkling i procedurerne omkring aflønning af andre aktører.

Opfølgning i forhold til den ledige

83. På det beskæftigelsespolitiske område er der en række myndighedsopgaver i forhold til de ledige, som AF ifølge loven ikke kan overlade til andre aktører. Blandt disse myndighedsopgaver kan nævnes, at det er AF's opgave at træffe en afgørelse i de tilfælde, hvor der er uenighed mellem aktøren og den ledige om den lediges jobplan eller et påtænkt aktiveringstilbud. Det er også AF's opgave at indkalde den ledige til en samtale, hvis vedkommende udebliver fra en kontaktsamtale eller aktivering, ligesom AF skal godkende en eventuel fritagelse for aktivering.

84. Ud over de nævnte myndighedsopgaver, der knytter sig til opfølgningen på andre aktørers indsats, har AF bl.a. også opgaver i forbindelse med visitering af ledige til andre aktører.

Endelig kan nævnes behandling af klagesager. Hvis den ledige ikke er tilfreds med indsatsen fra anden aktørs side, kan vedkommende altid klage til AF. I 2004 behandlede AF 416 klager fra henviste ledige over andre aktører. Selv om klagebehandlingen kan være tidskrævende for AF, skal antallet af klager dog anskues i forhold til, at der i 2004 i alt blev påbegyndt ca. 155.000 forløb hos andre aktører.

85. Rigsrevisionen kan konstatere, at AF bruger betydelige resurser på at følge op på andre aktørers indsats. Dette skyldes, at AF som ansvarlig for den samlede beskæftigel-

sesindsats er ansvarlig for, at andre aktører løser deres opgaver tilfredsstillende. Dette kræver ikke mindst, at AF bruger megen tid på at informere og yde rådgivning til andre aktører. Herudover indebærer udliciteringen af beskæftigelsesindsatsen i sig selv en række nødvendige opfølgingsopgaver for AF. Dvs. at selv om AF har udliciteret beskæftigelsesopgaver til andre aktører, er AF stadig i betydelig grad involveret i indsatsen i forhold til den enkelte ledige.

B. AF's opfølgning på effekten af andre aktørers indsats

86. Det fremgår af beskæftigelseslovgivningen, at et af hovedmålene med den nye beskæftigelsespolitik er en bedre indsats for de ledige, der retter sig mod den hurtigste og mest direkte vej til job i virksomhederne samt bidrager til at få flere i arbejde.

I relation til AF's inddragelse af andre aktører anføres det, at den resultatafhængige betaling til andre aktører har til formål at skabe større fokus på effekter og resultater end på volumen i indsatsen. Herudover fremgår det af Arbejdsmarkedsstyrelsens "Vejledning om udbud og resultatafhængig betaling", at intentionen er, at dokumenterede effekter skal præge både aktiveringsindsatsen og jobformidlingen.

Rigsrevisionen har derfor lagt til grund, at AF bør følge op på de enkelte aktørers effekter og resultater.

Effekten af andre aktørers indsats

87. I en række udbud er det anført, at AF vil opgøre effekten af aktørernes indsats. Det fremgår fx af Arbejdsmarkedsstyrelsens landsdækkende udbud om varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen for ledige med lange og mellem lange videregående uddannelser (LVU/MVU), at AF vil gennemføre målinger af effekten, defineret som andelen af ledige, der enten er kommet i ordinær beskæftigelse eller har fået privat løntilskudsansættelse af mindst 13 ugers varighed.

Rigsrevisionens undersøgelse i de 6 AF-regioner har imidlertid vist, at ingen af AF-regionerne opgør, hvilke samlede resultater de enkelte aktører præsterer. Til trods for, at AF betaler aktørerne for de resultater, de opnår (og i den forbindelse kontrollerer, at resultatet er opnået), opgøres det

ikke, hvor mange ledige den enkelte aktør får i ordinært job, eller hvilke andre bonusgivende resultater den enkelte aktør præsterer.

Resultatafhængig betaling

88. AF følger derimod løbende op på, hvor meget der udbetales til andre aktører, og hvor stor en del af den samlede betaling den resultatafhængige betaling udgør. **Tabel 6** viser de enkelte AF-regioners driftsudgifter og udbetaling af resultatafhængig betaling til andre aktører i 2005 (pr. ultimo august) samt den resultatafhængige betalings andel af den samlede udbetaling.

Tabel 6. AF's udbetalinger til andre aktører i 2005 (pr. ultimo august), fordelt på driftsudgifter og resultatafhængig betaling

	Resultatafhængig udbetaling	Driftsudgifter	Udgifter i alt	Andel resultat-afhængig betaling
	----- Mio. kr. -----			%
AF-Storkøbenhavn.....	65,7	47,9	113,6	58
AF-Frederiksborg.....	4,9	8,9	13,8	35
AF-Roskilde.....	1,3	2,4	3,7	36
AF-Vestsjælland.....	3,2	6,3	9,5	33
AF-Storstrøm.....	12,3	5,3	17,6	70
AF-Bornholm.....	0,1	1,1	1,2	11
AF-Fyn.....	2,2	13,0	15,2	15
AF-Sønderjylland.....	3,0	10,8	13,8	22
AF-Ribe.....	0,7	6,1	6,8	10
AF-Vejle.....	2,6	13,4	16,0	16
AF-Ringkøbing.....	1,7	3,7	5,4	31
AF-Århus.....	11,7	26,2	37,9	31
AF-Viborg.....	1,1	2,5	3,6	30
AF-Nordjylland.....	4,1	14,1	18,2	22
Total.....	114,6	161,8	276,4	41
Kilde: Arbejdsmarkedsstyrelsen.				

89. Det fremgår af tabel 6, at der både er stor forskel på, hvor meget de respektive AF-regioner har udbetalt i resultatafhængig betaling til andre aktører, og på, hvor stor en andel den resultatafhængige betaling udgør af de enkelte AF-regioners samlede udgifter til andre aktører.

Den resultatafhængige betaling til andre aktører varierer betydeligt fra AF-region til AF-region. Således har AF-Storkøbenhavn udbetalt bonus på i alt ca. 66 mio. kr., sva-

rende til over halvdelen af AF-regionernes samlede resultatafhængige betalinger på 114,6 mio. kr., mens 11 regioner hver har udbetalt mindre end 5 mio. kr. i bonus om året.

Hvad angår den resultatafhængige betalings andel af de samlede udgifter til andre aktører i hver region, viser tabel 6 endvidere, at andelen varierer mellem 10 % og 70 %. 4 AF-regioner har udbetalt mindre end 20 % som resultatafhængig betaling, 8 AF-regioner har udbetalt mellem 20 % og op til 40 %, mens 2 AF-regioners udgifter til resultatafhængige betalinger udgør mere end 50 % af de samlede udgifter. AF-Storstrøm har med 70 % den største resultatafhængige betalingsandel.

90. Arbejdsmarkedsstyrelsen har i efteråret 2005 udarbejdet et statusnotat til brug for forligspartierne bag FIA-aftalen. Med henvisning til den ovenstående regnskabsanalyse anfører styrelsen i notatet, at AF ultimo august 2005 har udbetalt i alt 276,4 mio. kr. til andre aktører i 2005. Heraf udgjorde den resultatafhængige betaling 41 %, hvilket ifølge styrelsen er en væsentlig stigning i forhold til 2004, hvor den resultatafhængige betalingsandel kun udgjorde 21 %.

91. Rigsrevisionens undersøgelse har vist, at AF giver bonus for flere resultater end ordinært job, og at der er store forskelle på dels, hvor meget de forskellige typer af resultater udløser i bonus, dels hvor meget de enkelte, konkrete resultater udløser. Store bonusudbetalinger kan således ikke tages som udtryk for, at andre aktører har fået mange ledige i fx ordinært job. Endvidere kan andre aktører i AF-regioner, som udbetaler meget i bonus, præstere ringere resultater i form af færre ordinære job end aktørerne i AF-regioner, der udbetaler mindre i bonus for samme resultat.

Rigsrevisionen finder derfor, at AF's forskellige betalingsmodeller indebærer, at størrelsen af den udbetalte bonus ikke isoleret kan bruges som indikator for aktørernes effekter og resultater, da den udbetalte bonus ikke afspejler omfanget og karakteren af de resultater, som aktørerne har præsteret.

Arbejdsmarkedsstyrelsen har oplyst, at den ovennævnte regnskabsanalyse ikke alene kan belyse andre aktørers effekter, men at regnskabsanalysen blot er ét element i den økonomiske overvågning af andre aktørers indsats.

Selvforsørgelsesgrad som effektmål

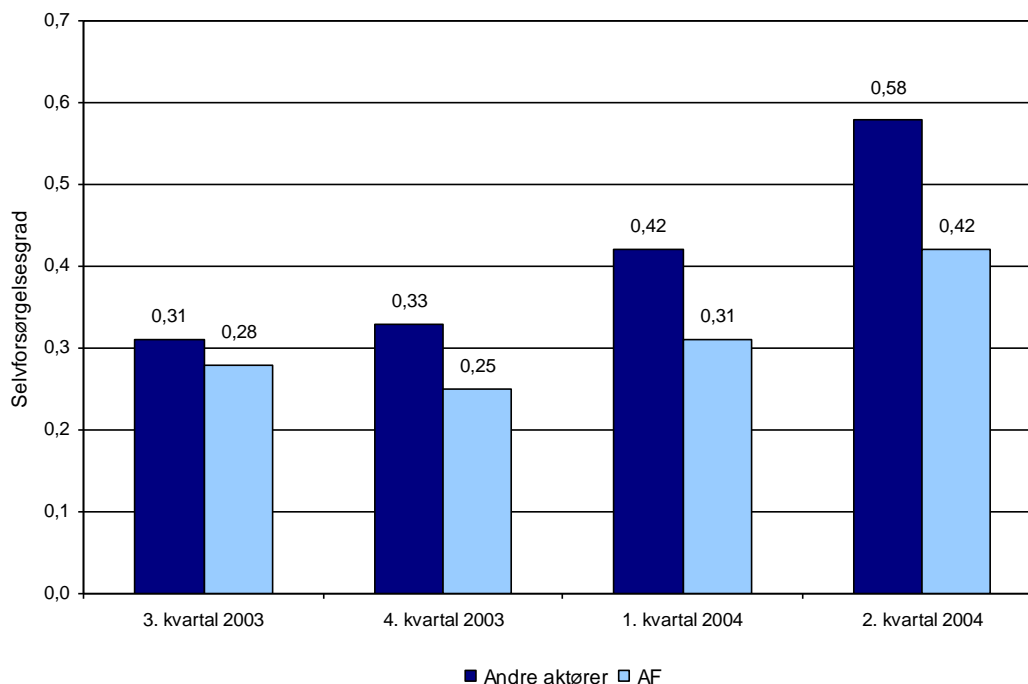
92. Arbejdsmarkedsstyrelsen har siden efteråret 2004 opgjort effekten af såvel andre aktørers som AF's beskæftigelsesindsats ved at måle den gennemsnitlige *selvforsørgelsesgrad* hos de ledige, der gennemfører et forløb hos henholdsvis anden aktør og AF. Styrelsens opgørelse foretages på regionsplan og på landsplan.

Selvforsørgelsesgraden viser, i hvilket omfang den ledige har modtaget offentlig forsørgelse, finansieret af AF og a-kasserne. Dvs. at ordinært job, ordinær uddannelse og ansættelse som voksenlærling påvirker selvforsørgelsesgraden positivt. Herudover påvirkes selvforsørgelsesgraden også positivt, hvis den ledige fx bliver hjemmegående eller afmelder sig AF af andre årsager. Selvforsørgelsesgraden defineres som forholdet mellem det antal uger, hvor den ledige ikke har modtaget offentlig forsørgelse, og det samlede antal uger. Det vil fx sige, at en selvforsørgelsesgrad på 0,50 betyder, at den ledige har været selvforsørgende i 13 ud af 26 uger.

Styrelsen anvender et mål for selvforsørgelsesgraden, der tager udgangspunkt i det tidspunkt, hvor den ledige er startet på et forløb hos anden aktør eller AF, og måler den lediges selvforsørgelsesgrad i en efterfølgende periode på 26 uger.

93. Beskæftigelsesministeriet offentliggjorde i juli 2005 en opgørelse fra Arbejdsmarkedsstyrelsen over de lediges selvforsørgelsesgrad ved forløb påbegyndt i perioden 3. kvartal 2003 til og med 2. kvartal 2004, fordelt på andre aktører og AF på landsplan. Opgørelsen fremgår af nedenstående **figur 3**.

Figur 3. Lediges gennemsnitlige selvforsørgelsesgrad (andel af 26 uger) af forløb påbegyndt i perioden 3. kvartal 2003 til og med 2. kvartal 2004, fordelt på andre aktører og AF på landsplan

Kilde: Arbejdsmarkedsstyrelsen.

94. Det fremgår af figur 3, at den gennemsnitlige selvforsørgelsesgrad hos de ledige, der har været henvist til andre aktører, har været støt stigende i perioden. Selvforsørgelsesgraden er steget fra 0,31 til 0,58 svarende til, at de ledige i det seneste kvartal i gennemsnit har været selvforsørgende i 15 ud af 26 uger. Stigningen har været noget mindre hos AF og andrager i seneste kvartal 0,42.

Arbejdsmarkedsstyrelsen konkluderede i forbindelse med offentliggørelsen af tallene, at der næsten var sket en fordobling af effekten hos andre aktører, men anførte samtidig, at det var meget vanskeligt at drage sammenligninger med AF, da der kunne være forskel på såvel indsatsen som målgrupperne af ledige.

95. Undersøgelsen viser endvidere, at en række AF-regioner siden starten af 2004 har foretaget enkeltstående opgørelser af de respektive aktørers evne til at forbedre den gennemsnitlige selvforsørgelsesgrad hos de ledige. Disse opgørelser er typisk foretaget i forbindelse med eksterne evalueringer af den enkelte AF-regions brug af andre aktører.

Arbejdsmarkedsstyrelsen har oplyst, at kravet om at foretage opgørelser af aktørernes effekter og resultater løbende har været meldt ud til AF-regionerne siden 2003, bl.a. via de årlige kontraktforhandlinger. Først i resultatkontrakten for 2005 mellem Beskæftigelsesministeriets departement og Arbejdsmarkedsstyrelsen er der blevet indført krav om, at AF-regionerne løbende skal følge op på resultater og effekter af indsatsen hos andre aktører, bl.a. for at understøtte, at der samarbejdes med de bedste aktører. På baggrund heraf blev kravet om opfølgning præciseret i styrelsens resultatkontrakter med AF-regionerne i 2005.

Undersøgelsen viser, at alle AF-regioner fra 2005 er begyndt at følge mere systematisk op på aktørernes effekter og resultater, og ifølge Arbejdsmarkedsstyrelsen havde de fleste AF-regioner medio 2005 gennemført effektmålinger af aktørernes indsats.

96. Rigsrevisionen kan konstatere, at selv om AF løbende afregner den resultatafhængige betaling med andre aktører, opgør AF hverken, hvor mange ledige de enkelte aktører samlet får i ordinært job, eller hvilke andre former for bonusgivende resultater aktørerne præsterer. Arbejdsmarkedsstyrelsen og på det seneste også flere AF-regioner bruger i stedet de lediges selvforsørgelsesgrad som mål for effekten af andre aktørers indsats. Dette effektmål giver imidlertid ikke et samlet billede af, hvilke resultater de enkelte aktører tilvejebringer, herunder aktørernes evne til at realisere det egentlige mål med beskæftigelsesindsatsen, som er at skaffe de ledige i ordinært job.

Rigsrevisionen kan endvidere konstatere, at AF først i 2005 er begyndt at følge systematisk op på effekten af andre aktørers indsats. Rigsrevisionen finder, at dette ikke er tilfredsstillende.

Efter Rigsrevisionens opfattelse burde AF siden starten af 2003 systematisk have fulgt op på de enkelte aktørers evne til at få de ledige i ordinært job mv. Herved kunne AF have anvendt sin viden om effekten og resultaterne af aktørernes indsats ved afgørelsen af, hvilke aktører der fortsat skal inddrages i beskæftigelsesindsatsen, og hvilke der skal fravælges.

97. Arbejdsmarkedsstyrelsen har oplyst, at styrelsen er enig med Rigsrevisionen i, at AF-regionernes uensartede og i

visse tilfælde manglende opfølgning på andre aktørers resultater ikke er hensigtsmæssig. Styrelsen har oplyst, at den uensartede opfølgingspraksis er et resultat af de forskellige regionale strategier.

Den nye fælles betalingsmodel, som AF-regionerne skal anvende i fremtidige udbud, vil ifølge styrelsen medføre, at der fremover skabes et ensartet grundlag for AF's opgørelse af, hvilke resultater de enkelte aktører præsterer.

Styrelsen har endvidere oplyst, at der i 2006 tages en ny resultatopfølgingsmodel i brug, som alle AF-regioner skal bruge som led i opfølgningen på aktørernes indsats. Modellen skal ifølge styrelsen dokumentere, hvilke resultater de enkelte aktører opnår, dvs. hvor mange ledige der kommer i ordinært job, ordinær uddannelse mv.

Rigsrevisionen kan konstatere, at styrelsen har taget initiativ til at etablere et ensartet grundlag for AF's opgørelser af aktørernes resultater, og at resultatopfølgingsmodellen skal kunne bruges til at dokumentere, hvilke resultater de enkelte aktører præsterer.

Rigsrevisionen, den 6. april 2006

Henrik Otbo

/Inge Laustsen